

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΘΕΜΑ 1ο

2/3/2023 Φλώρινα

1. [Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ με αίτημα την καταδίκη τους εις ολόκληρον στην καταβολή ποσού 300.000 ευρώ λόγω αδικοπραξίας. Ο Β με τις προτάσεις του ισχυρίσθηκε ότι αποκλειστικά υπαίτιος της ζημίας είναι ο ίδιος ο Α, ενώ ο Γ ερημοδίκησε. Το δικαστήριο, συνεπεία της ερημοδικίας του Γ έκανε δεκτή την αγωγή και ως προς τους δύο εναγομένους. Η απόφαση δημοσιεύθηκε 20-06-2020. Κανένας από τους διαδίκους δεν επέδωσε την απόφαση.]
2. [Ο Β άσκησε έφεση κατά του Α παραπονούμενος για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων λόγω της οποίας κρίθηκε αποκλειστικά υπαίτιος της ζημίας και, επικουρικά, προέβαλε τον ισχυρισμό ότι ο Α είναι συνυπαίτιος κατά ποσοστό τουλάχιστον 70%. Το Εφετείο δέχθηκε ως εν μέρει βάσιμο τον ισχυρισμό του Β και ως εκ τούτου μείωσε το ποσό της αποζημίωσης κατά 30%. Ο Α θεωρεί ότι το Εφετείο δεν αξιολόγησε ορθά τα αποδεικτικά μέσα, συγκεκριμένα ότι αξιολόγησε ως πιο αξιόπιστη την ένορκη βεβαίωση που προσκόμισε ο Β προς απόδειξη του ισχυρισμού του για την συνυπαιτιότητα σε σύγκριση με την έκθεση του τεχνικού συμβούλου που ο ίδιος (ο Α) προσκόμισε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, το περιεχόμενο της οποίας παραμόρφωσε, και σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση κατά της απόφασης για τον λόγο αυτόν.] 3
4. [Ο Α στις 10-06-2022, επιδίδει αυτήν στον Γ, ο οποίος ασκεί έφεση στις 27.06.2022.] Στη συνέχεια ο Α επιδίδει στον Γ επιταγή προς εκτέλεση και επιβάλλει κατάσχεση σε ακίνητό του.
5. [Ο Α με εκτελεστό τίτλο την απόφαση του Εφετείου επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β και κατάσχει εις χείρας του εργοδότη του Ε την απαίτηση των μισθών του.]

Ερωτάται: 1) Είναι ορθή η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως προς τον Β; 2) Προβλήθηκε παραδεκτά στο Εφετείο από τον Β ο ισχυρισμός περί συνυπαιτιότητας; 3) Είναι νόμιμος ο λόγος για τον οποίο ο Β σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση; Θα μπορούσε να θεμελιωθεί άλλος λόγος αναίρεσης; 4) Είναι παραδεκτή η έφεση που ασκήθηκε από τον Γ; 5) Με ποιο ένδικο βοήθημα, για ποιο λόγο και εντός ποιας προθεσμίας μπορεί να αμυνθεί ο Γ κατά της επισπευδόμενης εναντίον του διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης; 6) Νομιμοποιείται ο Ε να ζητήσει ακύρωση της επιβληθείσας εις χείρας του αναγκαστικής κατάσχεσης;

ΘΕΜΑ 2°

27/4/2023

Ο εργαζόμενος Α ασκεί κατά του εργοδότη του Β αγωγή με την οποία ζητεί α) να αναγνωρισθεί ότι ο Β άσκησε καταχρηστικά το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης εργασίας και β) να καταδικασθεί ο Β να αποδέχεται τις υπηρεσίες του και γ) να του καταβάλει το ποσόν των 30.000 ευρώ για μισθούς υπερημερίας και το ποσόν των 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω προσβολής της προσωπικότητάς του. Ο Β εμφανίσθηκε κατά τη συζήτηση και ζήτησε μόνο αναβολή, η οποία δεν έγινε δεκτή. Η υπόθεση συζητήθηκε και το δικαστήριο έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή του Α, δέχθηκε το υπό α) αγωγικό αίτημα, το υπό β) αγωγικό αίτημα και στην περίπτωση που ο Β δεν συμμορφωθεί τον καταδίκασε σε χρηματική ποινή 20.000 ευρώ, επιπλέον δε καταδίκασε τον Β στην καταβολή του ποσού των 15.000 ευρώ για μισθούς υπερημερίας και στο ποσό των 1.500 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

21/3/2023

Φλώρα

Θέμα 1^ο

tip: το πρακτικό χωρίζεται σε τμήματα
κάθε τμήμα αντιστοιχεί και σε μια ερώτηση

2 εναχόμενοι

0 ένας παρίσταται

0 άλλος ερμηνεύει

1) 2 πρόσωπα $\Rightarrow$ πάλι είναι ομάδια
F4 κηλΔ: απλή ομάδα } πρέπει να βρω
F6 κηλΔ: αναγραφική ομάδα } τι ομάδα έχει
F691 κηλΔ

B: αρνείται ιστορικές βάσεις

αρνείται συνδρομής υποκειμενικότητας

2 F1 κηλΔ $\Rightarrow$ ερμηνεύει εναχόμενοι

Γ: θεωρείται ομόλογημένοι οι λοκωϊκοί } αντιφατικοί
B: αρνείται ιστορικές βάσεις } λοκωϊκοί

Αν είχε αναγραφική ομάδα: F7 κηλΔ

B, Γ: οφείλονται εις ολόκληρου

3η περίπτωση τα F6 κηλΔ

υποκειμενική και η νομιμοποίηση

από αμοιβή $\Rightarrow$ 7491 κ.π.α.

Τέλος εκτός από αμοιβή

Οι ιδιοκτήτες του ενός δεν επηρεάζουν τους ιδιοκτήτες του άλλου

2 παράλληλες διττές βών από αμοιβή

Ο Β δεν επηρεάζεται από την ερμηνεία του Γ.

2)

527 κ.π.α.: αποδεικνύει ο ιδιοκτήτης

νέος πραγματικός ιδιοκτήτης: ευσταθής (αυθεντικότητα) ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ

Δεν αναφέρεται στους ιδιοκτήτες της αγωγής.

Δεν μπορεί να έχει νέο αγωγικό ιδιοκτήτη.

Δεν αναφέρεται στην άρνηση.

529 κ.π.α. $\neq$ νέα αποδεικτικά μέσα

!

δεύτερος παραγράφος: μπορεί και είναι 2ο βαθμό εγγράφου

3)

559 κ.π.α.: λόγοι αναίρεσης

Ο ΑΓ δεν ασχολείται με την ερμηνεία των αποδείξεων

12, 13 (λόγοι για απόδειξη)

Αντιβαίνει στην φύση του αναίρετικού ελέγχου)

Δεν είναι η περίπτωση 20

432 κ.π.α.: για τα έγγραφα

Η εκφώνηση ερμηνεύει την απόδειξη δεν συνιστά λόγο αναίρεσης.

Για τον 2ο λόγο: όχι αναίρεση βάσει του 20

Η έσθλη δεν είναι έγγραφο

4) Συμμοίωση: 20/06/2020
Επίδοσο : 10/06/2022
Αστυνομία : 27/06/2022

20/6/22: Συμπλήρωση Σίττας

Όμως, ο Δ. Αρσένος έφτασε μέσα σε 30 μέρες από την επίδοσο

Η επίδοσο έγινε πριν την παρέλευση της Σίττας

ΑΠ: βωφεται το δικαίωμα

Αστυνομία μέσα σε 30 μέρες

Επίδοσο μέσα στην Σίττα

5) Ο Α. Επισυνέδρι αναγκαστική επέκταση
Η απόφαση δεν είναι τελεσίδικη (αναγκαστική επέκταση, έφεσο, όχι ΤΑ ΤΑΚΤΙΚΑ)
Κανονιστική να αναγκαστική επέκταση
Δεν έχω επέκταση τέτοια
Όχι αναγκαστική

6) αίτηση αναγκαστικής: αναγκαστική αίτηση
159 άρθρο: για αναγκαστική
Δεν υπάρχει αυτοδικαίως αναγκαστική στην πολιτική δικαιοσύνη
Π.Χ. αναγκαστική με αίτηση των ανθρωπίνων της επεξεργασίας

3/3/2023

Τετάρτης

31/3/2023

Ο Α ασκεί αγωγή κατά της ανώνυμης εταιρείας Ε, και ζητεί την καταδίκη της στην καταβολή αφενός ποσού (300.000) ευρώ ως οφειλόμενη εργολαβική αμοιβή και αφετέρου ποσού (150.000) ευρώ ως οφειλόμενο τίμημα πωλήσεως. Ο Α ζητεί με το δικόγραφο της αγωγής του επικουρικώς την καταβολή

του δεύτερου ποσού και επί τη βάσει των διατάξεων περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. Υπέρ της ενάγόμενης Ε παρεμβαίνουν στην εκκρεμή δίκη τηρώντας τους όρους των διατάξεων των άρθρων 81 και 238 ΚΠολΔ αφενός ο μέτοχός της Μ και αφετέρου ο Π, ο οποίος είχε εγγυηθεί (ΑΚ 847) την καταβολή του τιμήματος από την Ε. Το δικαστήριο απορρίπτει την παρέμβαση του Μ ως απαράδεκτη, κρίνει την παρέμβαση του Π ως παραδεκτή, δικάζει την αγωγή του Α ως προς την ουσία της και κάνει δεκτό στο σύνολό του το αίτημα επιδικάσεως της εργολαβικής αμοιβής, ενώ κάνει εν μέρει δεκτό το αίτημα καταδίκης της Ε στην καταβολή του τιμήματος, επιδικάζοντας στον Α ποσό 100.000 ευρώ. Η

Ε παραιτείται από το δικαίωμα προς άσκηση εφέσεως. Αντίθετα, ο Π ασκεί έφεση προσβάλλοντας την πρωτόδικη απόφαση σε όλη της την έκταση, επικαλούμενος εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων από το δικαστήριο κατά τη διαπίστωση της αιτίας και του ύψους των επιδικασθεισών αξιώσεων.

Έφεση ασκεί επίσης ο Μ, προσβάλλοντας και αυτός την απόφαση σε όλη της την έκταση, επικαλούμενος εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των περί συμβάσεως έργου και συμβάσεως πωλήσεως διατάξεων. Οι εφέσεις των Π και Μ στρέφονται αποκλειστικά κατά του Α, ωστόσο, ο εκκαλών Π κλητεύει στην κατ' έφεση δίκη και την Ε. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο συνεκδικάζει τις εφέσεις των Π και Μ. Κατά τη συζήτηση της εφέσεώς του ο Π με τις νομοτύπως κατατεθείσες προτάσεις του ισχυρίζεται για πρώτη φορά ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ότι οι συμβάσεις έργου και πωλήσεως είναι εικονικές, περαιτέρω δε ότι σε κάθε περίπτωση οι όποιες απαιτήσεις του Α κατά της Ε είχαν αποσβεσθεί λόγω συμψηφισμού, που είχε διενεργηθεί κατά το παρελθόν εξωδίκως από την τελευταία, προς απόδειξη δε του ισχυρισμού του προσκομίζει την έκθεση του δικαστικού επιμελητή περί επιδόσεως της σχετικής έγγραφης δήλωσης της Ε στον Α. Προς απόδειξη του ισχυρισμού περί εικονικότητας ο Π προσκομίζει την (ένορκη βεβαίωση) του Σ. Προς αντίκρουση της εφέσεως του Π ο Α ισχυρίζεται ότι αυτή είναι απαράδεκτη έπειτα από την προαναφερόμενη παραίτηση της Ε. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει την έφεση του Μ ως απαράδεκτη στο σύνολό της, ενώ την έφεση του Π την απορρίπτει ως απαράδεκτη κατά την έκταση που στρέφεται εναντίον του κεφαλαίου της πρωτόδικης αποφάσεως, το οποίο επιδικάζει την εργολαβική αμοιβή, ενώ κατά την έκταση που στρέφεται κατά του κεφαλαίου, που επιδικάζει εν μέρει το τίμημα, την κάνει τυπικά δεκτή και απορρίπτει το αίτημα καταβολής του ποσού των 150.000 ευρώ ως νόμω αβάσιμο, κρίνοντας ότι τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται ο Α, δεν θεμελιώνουν την έγκυρη κατάρτιση συμβάσεως πωλήσεως. Ο Α επισπεύδει στη συνέχει αναγκαστική εκτέλεση κατά της Ε για το ποσό των 300.000 ευρώ με την επίδοση στην τελευταία αντιγράφου του απογράφου της πρωτόδικης αποφάσεως με επιταγή προς εκτέλεση στις 15. 3. 2018 και την κατάσχεση στις 22. 3.2018 ενός ακινήτου της Ε. Η Ε ασκεί στις 10.4.2018 ανακοπή για την ακύρωση της αναγκαστικής κατασχέσεως προβάλλοντας τον ισχυρισμό περί αφέσεως χρέους εκ μέρους του Α έπειτα από την εκδίκαση της εφέσεως. Δικάσιμος της ανακοπής ορίζεται η 20.5.2018. Στις 5.5.2018 η Ε ασκεί πρόσθετο λόγο ανακοπής, με τον οποίο επικαλείται αοριστία της επιταγής προς εκτέλεση και ζητεί την ακύρωσή της. Η Ε προς απόδειξη του ισχυρισμού της περί αφέσεως χρέους προσκομίζει νομίμως επικυρωμένο αντίγραφο της επιστολής, που ο νόμιμος εκπρόσωπός της συνέταξε και απέστειλε στον Α προς επιβεβαίωση της προφορικώς καταρτισθείσας συμβάσεως αφέσεως χρέους.

Ερωτάται: α) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός του Α προς αντίκρουση της εφέσεως του Π; β) Είναι ορθή η κλήτευση της Ε στην δίκη της εφέσεως του Π; γ) Είναι ορθή η κρίση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς το παραδεκτό των εφέσεων των Π και Μ; δ) Προβάλλονται παραδεκτως οι ισχυρισμοί του Π στον δεύτερο βαθμό; ε) Είναι ορθή δικονομικώς η κρίση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου επί του αγωγικού αιτήματος καταβολής του ποσού των 150.000 ευρώ; στ) Επί εσφαλμένης κρίσεως ποιος λόγος αναιρέσεως στοιχειοθετείται; ζ) Ποια θα είναι η κρίση του δικαστηρίου της ανακοπής επί των προβαλλόμενων λόγων (κυρίου και προσθέτου);

2ος
βαθμός

2ος
βαθμός

αποφ. 16
εκτελ.

5/5/2023

Τέλεπικας

527ΚΝΑΔ: εντοική διαταγή για το δικαίω της Εφέως
1ος βαθμός: διαγνωστική δική

Παρατατό

α)

Α: Ενωχών

Ε: Ενωχώνων

Μ: παρεμβαίνει

Π: αβέβαιος εγγυητής του τελεπικας: προσέχει παρεμβαί-

ναι

2 αρχικά αιτήματα

Προσέχει παρεμβαίνει (βοήθεια)

Ενεργητική νομιμοποίηση προς αβέβαιη Εφέως: 516ΚΝΑΔ

Παρατατό της Ε: Εξέταζω αν την απλή αυτοαποδείξει

↳ προσέχει των

παρεμβαίνει

Επηρεάζει τα

υποχρεωτικά συνδέει δική

δικαιώματα για

απλή ομάδα: παρόντες δικές (δεν

των Εφέων τα Π

επηρεάζονται οι Εφέες)

παραίτηται ο ένας,

αβέβαιη Εφέα από τον άλλο

αναγκαστική ομάδα: 7694ΚΝΑΔ (επηρεάζει
διαταγή)

Αν αβέβαιη 1 Εφέα, καθίσταται και
οι υπόλοιποι αναγκαστική ομάδα
εξαρτάται βέβαια 2 βαθμός δική

Αυτοτελής παρέμβαση: "επιχειρηματική" αναγκαστική
ομοδικία

Ο αυτοτελής παρέμβαση παρεμβαίνει λαμβάνει επί τη
υπόθεσιν θέσει αναγκαστική ομοδικία. Έχει τις εξουσίες
των αναγκαστικής ομοδικίας (απεφαστιστές πράξεις, α-
ντιφαστικοί ιεκυρισμοί) π.χ η ομοδικία δεν δεσφείει

απλή παρέμβαση παρεμβαίνει: 82ΚΠΟΔ

οι πράξεις λαμβάνονται υπόψη μόνο προς στέλες και
δεν απεφαστίζουν προς τις ενέργειες των κριών διαδικίας.
Παρατηρείται διαδικίας από την ασκεία επίδικου μέσα $\neq$
απαράδεικται η ασκεία επέκτας από τον απλή παρέμβαση
παρεμβαίνονται (θεωρείται απεφαστικοί ιεκυρισμοί, 82
τα ΚΠΟΔ)

Το 82ΚΠΟΔ αποτελεί το δικαίωμα αναγκαστικής για τους
βουνοφελήτες

Η παρέμβαση είναι απλή παρέμβαση.
Πρέπει να χρεών τις δικαστικές δυνατότητες των απλών
και αναγκαστικής ομοδικίας των απλών και αυτοτελών
παρέμβαση παρεμβαίνονται

απεφαστικοί ιεκυρισμοί $\Rightarrow$ Εγκρίσεις ελεύθερα

82ΚΠΟΔ $\Rightarrow$ με δαφνί και τριτογενή

Π.αβτικός Εγγυητής, στη δικαστική
επέκτασιν Ενώσεων και Ενώσεων

325ΚΠΟΔ

υποκαταστάσκει οργα συντακτικοί δεδικοφέναι

Η εκτελεστότητα ερμηνεύει στα υποκειμενικά όρια τα
δεδικασμένα των δικαστικών αποφάσεων.

Δεν δεσμεύονται αυτοτελώς παρεμβάσεις

Αν είχε ενάκοτη εγγράφως και πρωτότυπη: αναγκαστικός ορισμός

Αυτοτελής προώθηση ή παρεμπόδιση των αδικαιώτων εγγράφων

Το εγγραφέως δεδικασμένο ισχύει και για τα εγγράφω

Ο Π παρεμπόδιση αυτοτελώς προώθησης

Μπορεί να επικριστεί αυθαίρετης πράξης

Λαμβάνει δεσφ αναγκαστικού ορισμού

Ζητούμενα

Ζητούμενα

Μπορεί να αδικαιώτως εφεθεί (516ΚΝΟΔ), παρά των παλαι-
των της Ε.

10/3/2023

Τριανταφύλλου

Ανακοπή $\Rightarrow$ αμυνθεί μας διαδικαστικός πράξης (αίτηση)

17/3/2023

Τοιχοκόπας

Κυρία πρακτικά από 3/3/2023

αρχικά Α-Ε

2 αιτήματα (300.000 + 150.000)

Ε: παραγωγή από δικαίωμα αδειας εφέδου

Η: παρεμβαίνω, εφέου (εξουσιοδότηση ερμηνείας και εφαρμογή διατάξεων)

Π: εφέου, εξουσιοδότηση εκτέλεσης των διατάξεων

Ιεχυρισμός περί εκουσιότητας $\Rightarrow$ για 1η φορά στον 2ο βαθμό

- α) Η παρεμβατική του Π είναι παραδεκτή
απεστέλης πρόθεσης παρεμβάσει $\Rightarrow$ θέει αναγκαστική ομόδικη (επιχειρόμενη αναγκαστική ομόδικη)
Ο α ο η η λαμβάνοντας θέει αναγκαστική ομόδικη
δεν επιρραζείται από τον κύριο διαδικαστικό
Μπορεί να αδικήσει εφέου, παρά την παραγωγή του
κύριου διαδικαστικού

328 κηοΔ

- το ευρυνες δεδικομενο εκτενεται και οταν ερχηται
- η καταδικαστικη αποφαι για τον οφειλετη δεν σφορα και τον ερχηται (αληκηοΔ)
- παραδοκη αχης: δεν ελανετα ο ερχητης
- ελως, δεν μπορω να εχω εκτελεωτα

παρεμβαση αδικου ερχηται $\rightarrow$ αυτοτελως προωσται
παρεμβαση $\rightarrow$ αναγκασα ομοδκια $\rightarrow$ αντιφατικου
ισχυρισμοι

Μπορει να ακυρω εφευ.

Ο Ισχυρισμος δεν ειναι βασικος

αδικος $\neq$ δικονομικως ερχητης

$\hookrightarrow$ ελανετα αυτος που εκπληρωται
τω υποκρεωου οταν δαντεται
δικαιωμα αναχης στο ερτο
πρεπ η να υπαρκει αναχηςκο δικαωμα

6) κατ' εφευ δικη

ελανετα της Ε οταν εφευ του Π

δεν τιωεται δεμα αναρδεσται

769 κηοΔ

31/3/2023

Τοιχοποιία

Συνέχεια πρακτικοί (3-3-2023)

A → Ε

2 αχρηχικά ατυχήματα

300.000 + 150.000

2ο ατύχημα επικουρικά το στήριξη στον αδικαιολογητο
πλουτισμό

1ο βαθμό δικαιοσύνης: απαράδεκτη η παρεμβάση του
Μ, δέχεται η παρεμβάση του Π

Ε: παραμένει υπό το δικαίωμα αόριστος ευδίκην
μεδών

Π: αίτηση έφεσης } κατά του Α
Μ: αίτηση έφεσης }

Ο Π κλέβει την Ε

⚠ Πρέπει να διακριθεί από και αναγκαστικά ομόδικα.
Από ομόδικα: αυτοτελώς οι προθεσμίες για τον κύριο
ομόδικο

Αναγκαστικά ομόδικα: αρκεί 1 ομόδικος έφεση, καθίσταται
όλοι επάλληλοι και πρέπει να κλιτευθούν
όλοι όταν δίκην. Αλλιώς η σύζευξη είναι απαράδεκτη.
Η έφεση είναι παράδεκτη.

Η Ε είναι επάλληλη

Έβγγισμός

επιχώρηση αναγκαστικά ομόδικα

Εάν έχω εις όλοκληρόν δεν έχω αναγκαστικά
ομόδια, έχω από ομόδια,
Προστατεύεται το αναγκαστικό δικαίωμα (έχω
δυνατότητα προσεγγίζοντας δικαστικούς εγγυητή.
Από προσέτι παρέμβαση (για τους πρωτοδικείς)

Ο αείτος εγγυητής δεν είναι δικαστικός του
πρωτοδικείου.

Ο πρωτοδικεύων είναι δικαστικός εγγυητής του
αείτου εγγυητή.

Ο από ομόδια παρέμβαση από προσέτι
όταν δικα του από ομόδια που έχω ένοχοι.
Αν υπάρχει αναγκαστικό δικαίωμα, προσεγγίζεται
ως δικαστικός εγγυητής.

αναγκαστικά ομόδια

↳ αρχικά

↳ επιχειρήσει

Βλ. π. 202

§3: ο παρεμβαίνων πρέπει να κλυτίζεται

Αναφέρει κατά πρωτοδικούς αποφάσεις: αφοί τέρει
δικαίω

δ) απορρίπτει τις εφέσεις του Μ ως απαράδεκτες
ο Μ δεν κατέβη δικαίος (α παρεμβαση του
αίταν απαράδεκτη)

Επομένως, ορθά απορρίφθηκε η έφεση

Σύμβαση: ενεργητική νομιμοποίηση για έφεση
(το ίδιο ισχύει για την αναίρεση)

Απαράδεκτη παρέμβαση: ο Η δεν συρρέεται και έτσι
πρωτοβάθμια δίκη

Η πρόδωκε παρέμβαση έλεγχεται μόνο παραδεκτά

Ο Η είναι τρίτος, δεν νομιμοποιείται ενεργητικά
προς αρχική έφεση. Δεν μπορεί να επέλθει δια-
δικαστικές πράξεις.

6/4/2023

Τέλεπικας

Ευδικο μέσο $\Rightarrow$ για να αδικεί ο προδότης παρεμβάσει
εφευ και αναιρέσει πρέπει να έχει αδικήσει παράδοτως
και παρεμβάσει

Αναρρόδωσι παρεμβάσει: ο προδότης παρεμβάσει
δεν μπορεί να αδικεί εφευ ως πρὸς τὴν ευρία
αχρηστία (δεν είναι συμπεριλαμβανόμενος)

Συνέχεια πρακτικά

8) Αναρρόδωσι και εφευ του Μ
υπάρχει: είναι αναρρόδωσι και παρεμβάσει του μέσου
της αναιρέσεως ετοιμασίας

Ενωτικό συμφέρον: ανάγκη παροχής δικαστικής προστα-
σίας (πρέπει να υπάρχει σε κάθε διαδικαστική πράξη
σε κάθε ευδικο κρίσιμο, σε κάθε ευδικο μέσο)

Βελτίωση της θέσεως

αποστολή βλαύσε

Οφθαλμική, απορροφάται και εφευ του Μ, λόγω ελλείψεως
νομιμοποιήσεως.

Για τὴν εφευ του Π: εὐ μέρους δικαίου

περισσότερα αχρηστικά αιτήματα = περισσότερα καθόλου

Το ενωτικό συμφέρον πρέπει να υπάρχει για κάθε κρίσι-

Δαυ

Π: αυτοτελώς προσφέρει παρεμβαίνων

3281102

Αν απορριφθεί η αίτηση, δεσμεύεται από το εφεές
δεδικασμένο.

Η εγγυησι αφορά το τμήμα της πώλησης, όχι των
εργολαβικών στοιχείων.

Τον επιστρέφει μόνο η κρίση για το τμήμα της
πώλησης, δελ να πετύχει απορριφθεί ενώ δευτεροβάθμια
δίνει σχετικά με το τμήμα της πώλησης. Καταρχήν,
δεν δεσμεύεται από των καταδικαστική απόφαση. Είναι
δυσκρινές δεδικασμένο.

91991102

8 ετελεστικότητα

Τα πρόσωπα που δεσμεύονται από το δεδικασμένο
δεσμεύονται και από των ετελεστικότητα.

Ο Π δεν δεσμεύεται από δεδικασμένο (είναι διαρκής)

Ο Π δεν δεσμεύεται από των ετελεστικότητα.

Είναι έτσι των υποτιμητικών όρων ο Π.

Δεν έχει πετύχει έναντι του Π.

Ο πρωτοδικέας δεν γίνεται κατά των ετε-
λων εγγυησι. Ο αδικός εγγυησι δεν είναι
δικονομικός. Ο πρωτοδικέας είναι δικονομικός
εγγυησις.

Το εφεές δεδικασμένο θα δεσμεύει τον Π.

Ο Π έχει ενομο συμφέρον να επιδικασθεί το πρόβλη-
μα αφορά το τμήμα της πώλησης.

Δεν έχει εγγυησι για των εργολαβικών στοιχείων.

Όπως απορριφθεί η αίτηση που εστράφη κατά
των εργολαβικών στοιχείων. Δεν μπορεί να

βελτιώνει την θέση του ως προς αυτές.
Οφείλει, επίσης, το δικαστήριο,

Ακόμα επίσης $\Pi \rightarrow$ αναβίωση ή επηρεαστικά

- δ) Προβλή ιχυρισμών σε 2ο βαθμό (SOS)
- $\rightarrow$ ιχυρισμός ειλικρίνειας
 - $\rightarrow$ ιχυρισμός απόδοσης λόγω συμπεριφοράς
- } προβλεπόμενα παραδεκτά?

527ΚΠΟΔ

$\rightarrow$ νέοι ιχυρισμοί όταν κατ' εφέση δίκυ

Περίπτωσης:

- Ισως, οι ιχυρισμοί δεν έχουν προβλεπεί ποτέ στον 1ο βαθμό
- Οι ιχυρισμοί προβλέπονται στον 1ο βαθμό αλλά απορρίπτονται ως αναρμόδια
- Οφείλουν ιχυρισμοί (κατάθεση με δικόγραφο)

⚠️ Απορριπτική ενστάση ως αβυσσική: Δεν εφαρμόζεται το 527ΚΠΟΔ $\rightarrow$ πρέπει να διατηρηθεί λόγω εφέσεως

Το 527ΚΠΟΔ αναφέρεται σε αυτοτελείς ιχυρισμούς
Αυτοτελής: ενστάση (επιτίθεται σε ^{αυτοτελή} κανόνα δικαίου)
Μη αυτοτελής: αρνείται (αμφισβητείται την πραγματική κατάσταση που υπάρχει στον κανόνα δικαίου)

Αχρηγίες βάσει: αυτοτελείς ιχυρισμοί

Απεναντίας: αυτοτελείς ιχυρισμοί

Η αλυσίδα βάσεων δεν μπορεί να αλλάξει σε 2ο βάσεις.
Το 5' τερμινάλιο αφορά κυρίως τις ενδοαλυσίδες και τις
αυτενοαλυσίδες. Δεν αφορά τις αλυσίδες βάσεων και τους
αλυσίδες ιοντισμούς.

23/3/2023

Καθηγητής Δ. Τσικρικάς, Αναπλ. Καθηγητής Ι. Δεληκαστόπουλος, Επ. Καθηγήτρια Φλ. Τριανταφύλλου

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

5. 7. 2022

ΘΕΜΑ Ι

329 ΚΠολΔ

2 παρεμβάσεις

Ο Α ασκεί αγωγή κατά της ετερόρρυθμης εταιρείας Ε, που εδρεύει στη Λάρισα, με αίτημα την καταδίκη της στην καταβολή ληξιπρόθεσμης οφειλής ύψους 300.000 ευρώ από σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας. Προς υποστήριξη της Ε παρεμβαίνουν στην εκκρεμή δίκη τηρώντας τους όρους των άρθρων 81 και 238 ΚΠολΔ αφενός ο συνοφειλέτης της εις ολόκληρον Σ και αφετέρου ο ομόρρυθμος εταίρος της Ο. Η Ε με τις προτάσεις της ομολογεί την ιστορική βάση της αγωγής και προβάλλει τον ισχυρισμό περί εικονικότητας της συμβάσεως. Περαιτέρω, η Ε με την προσθήκη επί των προτάσεων προβάλλει επικουρικά τον ισχυρισμό περί αφέσεως του χρέους της από τον Α. Οι Σ και Ο αρνούνται την ιστορική βάση της αγωγής. Το δικαστήριο απορρίπτει τον ισχυρισμό περί εικονικότητας ως ουσία αβάσιμο και τον ισχυρισμό περί αφέσεως χρέους ως απαράδεκτο και κάνει δεκτή την αγωγή. Η Ε ασκεί έφεση κατά της αποφάσεως, την οποία στρέφει εναντίον του Α, χωρίς να κλητεύσει στη δίκη της οποιονδήποτε άλλον, και προβάλλει ως λόγο εφέσεως την εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων από το δικαστήριο κατά την απόδειξη της ιστορικής βάσεως της αγωγής. Η Ε ασκεί εμπρόθεσμα δικόγραφο πρόσθετων λόγων, με το οποίο προβάλλει και πάλι τον ισχυρισμό περί αφέσεως χρέους από τον Α, προς απόδειξη του οποίου προσκομίζει τη σχετική έγγραφη σύμβαση. Με το δικόγραφο των προτάσεών της η Ε προβάλλει και πάλι τον ισχυρισμό περί εικονικότητας, προς απόδειξη του οποίου προσκομίζει την ένορκη βεβαίωση του Μ. Ο Α προς αντίκρουση της εφέσεως ισχυρίζεται ότι αυτή είναι απαράδεκτη, διότι η Ε δεν την έστρεψε και κατά των Σ και Ο, ενώ επίσης στηρίζει επικουρικά το αίτημα της αγωγής του στον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει ως απαράδεκτο τον ισχυρισμό περί αφέσεως χρέους, ωστόσο, κάνει δεκτό τον ισχυρισμό περί εικονικότητας, κάνει δεκτή την έφεση της Ε, εξαφανίζει την εκκαλουμένη απόφαση, δικάζει την αγωγή του Α και τελικά την κάνει δεκτή με βάση τον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Ο Α επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά της Ε με την επίδοση σε αυτήν στις 10. 3. 2022 επιταγής προς εκτέλεση κάτω από αντίγραφο του απογράφου της αποφάσεως του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και στις 20. 3. 2022 κατάσχει ένα ακίνητο της Ε. Η Ε ασκεί στις 30. 4. 2022 αίτηση αναιρέσεως κατά της τελευταίας αποφάσεως, την οποία στρέφει κατά του Α, επικαλούμενη παράβαση των περί αδικαιολόγητου πλουτισμού διατάξεων. Η Ε ασκεί επίσης, στις 5. 4. 2022, ανακοπή κατά της επιταγής προς εκτέλεση επικαλούμενη αοριστία της επιταγής. Στις 20. 4. 2022 η Ε ασκεί δεύτερη ανακοπή κατά της επιβληθείσας κατασχέσεως, προβάλλοντας σε συμψηφισμό με την εκτελούμενη απαίτηση ληξιπρόθεσμη ανταπαίτησή της κατά του Α. **Ερωτάται:** 1) Μπορεί η αίτηση περί εσφαλμένης εκτιμήσεως των αποδεικτικών μέσων να αποτελέσει βάσιμο λόγο εφέσεως στη συγκεκριμένη περίπτωση; 2) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός του Α περί απαράδεκτου της εφέσεως της Ε; 3) Ανακύπτει ζήτημα απαράδεκτου της συζητήσεώς της; 4) Είναι ορθή η απόρριψη του ισχυρισμού περί αφέσεως χρέους από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο; 5) Είναι ορθή η παραδοχή του ισχυρισμού περί εικονικότητας; 6) Έκρινε ορθά το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κάνοντας δεκτή την αγωγή του Α στη βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού; Επί εσφαλμένης κρίσεως ποιος λόγος αναιρέσεως ιδρύεται; 7) Είναι παραδεκτοί οι λόγοι των ανακοπών που ασκεί η Ε κατά της επιταγής προς εκτέλεση και της κατάσχεσης;

ΘΕΜΑ ΙΙ

Ο Α άσκησε αγωγή ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου κατά του Β, ομόρρυθμου εταίρου της ομόρρυθμης εταιρείας Γ με αίτημα την ακύρωση της συμβάσεως πωλήσεως παραθαλάσσιου οικοπέδου επιφανείας 50.000 τμ. Το εν λόγω ακίνητο ο Α το είχε αγοράσει από τον Β για την ανέγερση ξενοδοχειακής μονάδας βασιζόμενος στις διαβεβαιώσεις του για τη δυνατότητα οικοδομήσεως ξενοδοχείου. Εντούτοις, όπως διαπίστωσε εκ των υστέρων, η ανέγερση ξενοδοχείου

Θέμα 1^ο / Ιούλιος 2022

Παροδότης = μηρώ

Βασιμω = έχω δικιο

- 2) Ομάδα ιστορικής βάσης
I: απλώς προώσως παρεμβαίνω
O: αυτοτελώς πρόσθετη παρεμβάση (αναγκαστική αμείνωση)
Έχουμε αυτοφατικού ιστορικού

325 KNO₃

76-78 KNO₃

Οι αυτοφατικοί ιστορικοί εκτιμούνται ελεύθερα.
Δεν μπορεί να αποτελέσει βασικό λόγο έφευγας

- 2) Ο ιστορικός του Α είναι αβόσιμος
3) αναρρέατα ούτως
Πρέπει να κλιτευθούν οι αναγκαστικοί αμείνωση
Iτω ούτως κλιτευόμενοι ούτοι

- 4) προβλήσει στον 1ο βασικό: κρίνεται αναρρέατα
Δεν είναι ούτοι η αναρρέατα

- 5) Οχι, τον προβλήσει με τις προτάσεις του είναι ο
ελεγχόμενος.
Δεν είναι ούτοι

- 6) Οχι
αναρρέατα } μεταβαλλόμενη βάση 526 KNO₃
559g8 } λόγοι αναρρέατα
559g14 }

Η)

Ο 1ος λόγος είναι παραδεκτός 9331102Δ

Εμπρόθεσμος, μπορεί να του προσθέτουμε

Ο 2ος λόγος είναι απαδεκτός. 9351102Δ. Επειδή να προσθέτουμε στον άνατομό

7/4/2023

ΘΕΜΑ Ι

Ο Α, δανειστής του Β, άσκησε αγωγή κατά των Β (πατρός) και Γ (τέκνου του Β) στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και ζήτησε να διαρρηχθεί η γονική παροχή του πρώτου προς τον δεύτερο ενός ακινήτου, που περιγράφεται λεπτομερώς στην αγωγή, λόγω καταδολίευσης (άρθρο 939 ΑΚ). Το δικαστήριο δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως κατ' ουσίαν βάσιμη και διέταξε εν μέρει τη διάρρηξη της ως άνω γονικής παροχής του ακινήτου. Η απόφαση, που δημοσιεύθηκε στις 30-3-2015, επιδόθηκε από τον Α στον Β στις 30-4-2015. Ο Γ άσκησε έφεση κατά της ως άνω απόφασης στις 30-6-2015, την οποίαν έστρεψε κατά του Α, και ζήτησε να εξαφανιστεί αυτή, επικαλούμενος κακή εκτίμηση των αποδείξεων ως προς τη διάρρηξη της γονικής παροχής προς αυτόν, ενώ με το δικόγραφο των προτάσεων πρότεινε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο για πρώτη φορά την παραγραφή της σχετικής αγωγής κατά το άρθρο 946 ΑΚ. Ο Α ισχυρίστηκε προς αντίκρουση της έφεσης του Γ με τις προτάσεις του ότι η έφεση είναι εκπρόθεσμη και πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό του Α περί εκπροθέσμου της έφεσης του Γ, ενώ δέχθηκε ως κατ' ουσία βάσιμο τον ισχυρισμό του περί παραγραφής της αγωγής και αφού έκανε δεκτή την έφεση, εξαφάνισε την πρωτόβαθμη απόφαση και απέρριψε την αγωγή καταδολίευσης. Στη συνέχεια ο Α άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου επικαλούμενος ότι το Εφετείο απαραδέκτως (άρ. 8, 14 άρθρου 559 ΚΠολΔ) έλαβε υπόψη του τον ισχυρισμό περί παραγραφής της αγωγής, διότι αυτός έπρεπε να προβληθεί με το δικόγραφο της έφεσης και όχι με τις προτάσεις του εκκαλούντος.

Ερωτάται : α) Ορθώς απέρριψε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο τον ισχυρισμό του Α περί απαραδέκτου της έφεσης του Γ λόγω εκπρόθεσμης άσκησης ; β) Είναι ορθή η απόφαση του ίδιου δικαστηρίου ως προς την παραδοχή της έφεσης του Γ κατά του Α κατ' ουσίαν και τί όφειλε να πράξει το δικαστήριο ; γ) Τί θα αποφασίσει ο Αρειος Πάγος για την αναίρεση του Α ; δ) Αν απορριπτόταν η έφεση του Γ κατά της πρωτόδικης απόφασης, θα μπορούσε αυτός να ασκήσει αναίρεση κατά της απόφασης του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου επικαλούμενος ότι το Εφετείο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των προσκομισθέντων εγγράφων (αρ. 20 άρθρου 559 ΚΠολΔ), από τα οποία αποδεικνυόταν ότι υπήρχε και άλλη περιουσία του πατρός του Β για την ικανοποίηση της απαίτησης του Α; ε) Αν η αναίρεση του Γ γινόταν δεκτή και παραπεμπόταν η υπόθεση στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, θα μπορούσε α) ο Γ να ασκήσει πρόσθετους λόγους έφεσης κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, τους οποίους δεν είχε ασκήσει προηγουμένως ; β) Θα μπορούσε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να κρίνει την έφεση του Γ τώρα ως εκπρόθεσμη ;

ΘΕΜΑ ΙΙ

Ο Α ασκεί αγωγή κατά του Β και ζητεί την καταδίκη του αφενός στην καταβολή ποσού 200.000 ευρώ ως οφειλόμενη εργολαβική αποζημίωση και αφετέρου ποσού 80.000 ως οφειλόμενο τίμημα πωλήσεως. Υπέρ του Β παρεμβαίνει, τηρώντας τους όρους των διατάξεων των άρθρων 81 και 238 ΚΠολΔ, ο Ε ο οποίος είχε εγγυηθεί (ΑΚ 847) την καταβολή του τιμήματος πωλήσεως από τον Β. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κάνει δεκτό στο σύνολό του το αίτημα καταβολής της εργολαβικής αμοιβής και εν μέρει δεκτό το αίτημα καταβολής του τιμήματος, επιδικάζοντας στον Α για την εν λόγω αιτία ποσό 40.000 ευρώ.

Η απόφαση επιδίδεται στον Β στις 2.3.2021, ο οποίος αδρανεί. Αντίθετα, ο Ε ασκεί στις 5.5. 2021 έφεση προσβάλλοντας την πρωτόδικη απόφαση σε όλη της την έκταση και επικαλούμενος εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατά την κρίση του περί της βασιμότητας των αγωγικών αιτημάτων. Στη δίκη της εφέσεως συμμετέχει και ο Β καταθέτοντας δικόγραφο προτάσεων χωρίς προηγουμένως να έχει παρέμβει στη δίκη. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει την έφεση του Ε ως απαράδεκτη, κατά την έκταση που αυτή στρέφεται εναντίον του κεφαλαίου της αποφάσεως που επιδίκασε την εργολαβική αμοιβή, ενώ κατά την έκταση της προσβολής του κεφαλαίου που επιδικάζει εν μέρει το τίμημα την κρίνει ως παραδεκτή και στη συνέχεια απορρίπτει αυτεπαγγέλτως το αγωγικό αίτημα καταβολής του τιμήματος, ποσού 80.000 ευρώ, ως νόμω αβάσιμο. Ο Α επισπεύδει στη συνέχεια αναγκαστική εκτέλεση κατά του εγγυητή Ε για το ποσό της επιδικασθείσας εργολαβικής αμοιβής ύψους 200.000 ευρώ με την επίδοση σε αυτόν στις 30. 11. 2021 αντιγράφου του απογράφου της πρωτόδικης αποφάσεως με επιταγή προς εκτέλεση και την κατάσχεση στις 10. 12. 2021 ενός ακινήτου του Ε. Ο τελευταίος (Ε) ασκεί στις 10.1. 2022 ανακοπή για την ακύρωση της επιταγής προς εκτέλεση επικαλούμενος την απόσβεση της εκτελούμενης απαιτήσεως λόγω άφεσης χρέους από τον Α έπειτα από την εκδίκαση της εφέσεως. Προς απόδειξη του λόγου ανακοπής ο Ε προσκομίζει την ένορκη βεβαίωση του Μ.

Ερωτάται: (α) Έχει ο Ε δικαίωμα προς άσκηση εφέσεως ενόψει της συμπεριφοράς του Β; (β) Είναι ορθή η κρίση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς το παραδεκτό της εφέσεως του Ε; (γ) Είναι παραδεκτή η συμμετοχή του Β στη δίκη επί της εφέσεως του Ε; (δ) Είναι ορθή δικονομικώς η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς το αίτημα καταβολής του τιμήματος; (ε) Είναι παραδεκτός ο λόγος της ανακοπής του Ε; (στ) Ποιος άλλος λόγος ανακοπής θα ήταν δυνατό να προβληθεί;

Θα δοθούν απαντήσεις στο ένα από τα δύο θέματα

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

7/4/2023

Διδασκαλία

Φεβρουάριος 2022

Θέμα 2

2 ατυχήματα $\Rightarrow$ αντικερβωτική σωρευτική αγωγή
 $\hookrightarrow$ 2 κεφάλαια

B-E $\Rightarrow$ παρέμβαση $\Rightarrow$ αποτέλεσμα παρέμβασης
Σ: εγγυητής

- επέχει θέση αναγκαστικού οφειλέτη
(μπορεί να προβάλει υπεφαστικά
ισχυρίσματα)
- 50252-3 ΚΠολΔ (για άσκηση
αναγκαστικής εγγυήσεως)

200.000: δάνειο ατύχημα

80.000: εν μέρει δάνειο: 40.000

"Αδρανής" $\Rightarrow$ ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΙΑ

Σ: αβρεί εφέου

B: καταστέλλει πρόκληση χωρίς να έχει παρεμβεί

A: επιδεινώνει αναγκαστική επίτευξη

α) Ε. αυτοτελώς προσέτρωσε παρεμβαίνων
→ δεύει αναγκαστικά ομοδικά

Σύμφωνα: εφευρετική νομοπαραγωγή

Μπορεί να ασκήσει έφευ

β) 200.000: απορρίπτεται το αίτημα
80.000: απορρίπτεται ως νόμος αβάσιμος

Η έφευ είναι εμπροσθεν. (προσέτρωσε 2 χρόνια)
→ η επίδοσος έγινε στον Β, όχι στον Ε

Για την εφευρετική αρμοδιότητα: ο Ε δεν έχει έσομο
συμφέρον, δεν είναι διαδικτός για αυτή
Εγγυηθεί για το τμήμα της πώλησης
Οφείλει η κρίση της δικαιοσύνης

γ) Ναι, ο Β είναι αναγκαστικός ομοδικός

Σύμφωνα

Είναι παραδεκτό η συμπεριφορά του Β εάν δίνει την
εφεύρεση

δ) Το 2^ο βαθμό δικαστήριο απορρίπτει αυτεπαγγέλτως το αίτημα
ως νόμο αβάσιμο

Αναχίρρεται της χειρότερης της θέσης του εφευρετή

Το δικαστήριο εφέτρωσε το παραδεκτό και το νόμο
αβάσιμο. Το οποίο αβάσιμο δεν το εφέτρωσε, πρέπει να
το επικαλεστεί ο ενδιαφερόμενος
Δεν είναι οφεί η απόφαση

ε) Στο παραδεκτό κοιτάω και την αποδότη.

Ελλείκει εκπέλεστος τίτλος $\Rightarrow$ απαράδεκτο

Πρέπει να ελεγχώ το δεδικαιωμένο και την παρακρί-
μα αποδότη.

Σχέση με το δεδικαιωμένο: Είναι οφειλτής ιαχυρισμός
και μπορεί να προέλθει

933γ5ΚΠΟΔ: παρακρίμα αποδότη

Η ενοχή βεβαίωση δεν καλύπτει την παρακρίμα αποδότη.

Δεξω αυτήν αποδότη.

Ο ιαχυρισμός είναι απαράδεκτος.

6τ) Ε: Εγγυητής για το τιμήμα της πώλησης

Δόμος: Ελλείκει εκπέλεστος τίτλος

Πάει να εκπέλει κατά δικά δικαίου που δεν νομιμοποιείται.

Ο Ε δεν συμπεριέχει στην δίκη για την ερχομική
αμοιβή.

Τι ομοδικία έχει?

- 1) Ενώσει εις αόριστον - οδίκω προφί $\Rightarrow$ απλή ομοδικία
- 2) βυχτωριοί (κοινωνία δικαιώματος) $\Rightarrow$ απλή ομοδικία
- 3) βυχτλιοσυντομοί $\Rightarrow$ απλή ομοδικία

Εταιρεία - ομορρυθμός εταιρός $\Rightarrow$ αναγκαία ομοδικία

αγωγή παροχής δόσδου $\Rightarrow$ αναγκαία ομοδικία

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021 (ΚΛΙΜ. Α-Λ)

Καθ. Στέφανος Πανταζόπουλος, Αναπλ. Καθ. Ι. Δεληκωστόπουλος, Ν. Κατηφόρης

ΘΕΜΑ ΠΡΩΤΟ

Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών και ζήτησε να καταδικαστεί αυτός να του καταβάλει το ποσό των 240.000 ευρώ ως αποζημίωση από τη σε βάρος του αδικοπραξία και το ποσό των 20.000 ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, καθώς και να διαταχθεί η προσωπική κράτηση του Β ως μέσον αναπληρωματικής εκτέλεσης της απόφασης. Με τις προτάσεις του ο Α μετέτρεψε το καταψηφιστικό αίτημα σε αναγνωριστικό. Ο Β δεν εμφανίστηκε προσηκόντως στο δικαστήριο, το οποίο δέχθηκε την αγωγή, λόγω της ερημοδικίας του Β, και αναγνώρισε ότι ο Β οφείλει να καταβάλει στον Α ποσό 240.000 ευρώ ως αποζημίωση και ποσό 20.000 ευρώ για τη χρηματική ικανοποίηση και διέταξε την προσωπική κράτησή του για ένα έτος. Ο Β άσκησε έφεση κατά της ως άνω απόφασης και ζήτησε την εξαφάνισή της ως προς την αποζημίωση και την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, επικαλούμενος ότι δεν εμφανίστηκε προσηκόντως στο δικαστήριο, διότι είχε μεταβεί στο εξωτερικό για μεγάλο χρονικό διάστημα για λόγους υγείας και προσκόμισε τα σχετικά αποδεικτικά έγγραφα. Παράλληλα ως προς την αγωγή ισχυρίστηκε ότι ουδεμία υπαιτιότητα τον βαρύνει για τη ζημία του Α και ότι αποκλειστικός υπαίτιος είναι αυτός. Επίσης άσκησε πρόσθετο λόγο έφεσης με τον οποίο ζητούσε να εξαφανιστεί η απόφαση για την προσωπική κράτηση διότι ήταν πλέον παπάς. Την ημέρα της δικασίμου κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το πινάκιο ο Α παραστάθηκε με δήλωση κατά το άρθρο 242 ΚΠολΔ, ενώ ο Β εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δικάζοντας κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων δεν πείστηκε ως προς τη βασιμότητα του λόγου έφεσης του Β και απέρριψε αυτόν. Απέρριψε επίσης και τον ως άνω πρόσθετο λόγο ως απαράδεκτο. Ο Α, επειδή δεν ανεύρε περιουσιακά στοιχεία του Β, επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση εναντίον του με επίδοση της ως άνω πρωτόδικης απόφασης και δίνει εντολή σε δικαστικό επιμελητή για να τον συλλάβει και να τον οδηγήσει στη φυλακή.

Ερωτάται : α) Είναι ορθή η απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ως προς την αναγνώριση της οφειλής των ως άνω ποσών σε βάρος του Β; β) Είναι ορθή η απόφαση του ίδιου δικαστηρίου ως προς την διαταγή της προσωπικής κράτησης του Β; γ) Ορθώς το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δίκασε την έφεση κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων ; δ) Ορθώς αυτό απέρριψε τον λόγο έφεσης του Β ; ε) Ορθώς απέρριψε τούτο τον ως άνω πρόσθετο λόγο ; ε) Ορθώς επισπεύδεται αναπληρωματική εκτέλεση με την προσωπική του κράτηση Β-από τον Α ; στ) πως μπορεί να προστατευθεί ο Β κατά της ως άνω αναπληρωματικής εκτέλεσης ;

ΘΕΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ο Α άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών αγωγή κατά της Β και ζήτησε να κηρυχθεί άκυρη ως πλαστή η ιδιόγραφη διαθήκη του Σ με την οποίαν εγκαθιστούσε την Β ως αποκλειστικό κληρονόμο της περιουσίας του. Οι διάδικοι κατέθεσαν νόμιμα προτάσεις και επίσης προσκόμισαν τα πληρεξούσια έγγραφα κατά το άρθρο 96 ΚΠολΔ. Την ημέρα της

δικασίμου εμφανίστηκε στο ακροατήριο του δικαστηρίου και ο ενάγων Α με τον δικηγόρο του. Η Β ισχυρίστηκε στις ως άνω προτάσεις του α) ότι ελλείπει η ικανότητα προς το δικολογείν του Α, διότι δεν έχει προσκομιστεί ειδικό πληρεξούσιο από τον δικηγόρο του Α, β) ότι ο Α δεν ανέφερε στο δικόγραφο της αγωγής του τους μάρτυρες και τα αποδεικτικά μέσα που αποδεικνύουν την πλαστότητα κατά παράβαση του άρθρου 463 ΚΠολΔ και κατά τα λοιπά αρνήθηκε την αγωγή. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο, αφού απέρριψε τους ισχυρισμούς της Β, δέχθηκε την αγωγή κατ'ουσία και κήρυξε την ως άνω διαθήκη πλαστή. Η Β άσκησε νόμιμα έφεση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου προβάλλοντας εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και επίσης άσκησε δικόγραφο πρόσθετων λόγων έφεσης παραπονούμενη ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έσφαλε ως προς το ύψος της επιβληθείσας σε βάρος της δικαστικής δαπάνης. Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως ενώπιον του Εφετείου Αθηνών, η Β υπέβαλε με τις προτάσεις του αίτημα για την αναβολή της συζήτησης «εωσότου περατωθεί ^{δη} ομετάκλητα η ποινική διαδικασία» για την πλαστογραφία ως προς την επίδικη διαθήκη και ζήτησε την απόρριψη του δικογράφου πρόσθετων λόγων ως απαράδεκτο. Το Εφετείο για την εξακρίβωση της βασιμότητας του ως άνω λόγου έφεσης εξέδωσε την υπ. αριθ. 1310/2021 απόφασή του με την οποία, πριν την εξαφάνιση της απόφασης, διέταξε την επανάληψη της συζήτησης και τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης από άλλο γραφολόγο πραγματογνώμονα, ενώ το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν απάντησε στο ως άνω αίτημα για την αναβολή της συζήτησης. Εν τέλει, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μετά την διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης απέρριψε την έφεση ως ουσία αβάσιμη και το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων ως απαράδεκτο, λόγω μη συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων. Κατά της απόφασης αυτής του Εφετείου άσκησε αναίρεση η Β με την οποίαν επικαλέστηκε ότι αυτό με την απόφασή του δεν απάντησε και συνακόλουθα άφησε αδικαστο το νομίμως υποβληθέν αίτημά της για αναβολή της συζήτησης καθώς και ότι έσφαλε ως προς την απόρριψη του πρόσθετου λόγου έφεσης. Επίσης με δικόγραφο πρόσθετων λόγων επικαλέστηκε ότι υπάρχει δεδικασμένο για την εγκυρότητα της ως άνω διαθήκης δυνάμει της υπ' αριθμ. 523/2015 τελεσίδικης απόφασης μεταξύ των ίδιων διαδίκων, την οποίαν προσκόμισε στο δικαστήριο.

Ερωτάται: α) Είναι ορθή η απόφαση του δικαστηρίου ως προς την απόρριψη του α) ισχυρισμού της Β ; β) Είναι ορθή η απόφαση του δικαστηρίου ως προς την απόρριψη του β) ισχυρισμού της Β ; γ) Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου για τη διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης πριν από την εξαφάνιση της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ; δ) Τι θα αποφασίσει ο ΑΠ για την αναίρεση της Β ; ε) Τι θα αποφασίσει ο ΑΠ για τον πρόσθετο λόγο αναίρεσης ; στ) Καθ' υπόθεση, αν η Β ισχυριζόταν ότι ο Α έχει ασκήσει εναντίον της και άλλη προηγούμενη αγωγή για την κήρυξη της πλαστότητας της διαθήκης και παρ' όλα αυτά το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δίκαιε την ενώπιόν του αγωγή, θα θεμελιωνόταν λόγος αναίρεσης από την παραβίαση της εκκρεμοδικίας ;

Να απαντηθεί το ένα από τα δύο θέματα. Καλή επιτυχία.

Σεπτέμβριος 2021

2ο θέμα

α) Καταρχήν δέχω ειδικό πλυσιμύριο για την πλοσιμύτητα.
981Πολλ (ειδική πλυσιμύτητα)

Εφαρμόζω, είναι περίπου ο διαιρητός, διατηρείται η πλυσιμύτητα

Οφεί, η απόφαση του διαιρητή, για τον 1ο
16κυρίως.

Οφεί και η 2η απόφαση για τον 2ο 16κυρίως. Επειδή
να γίνει κατ' ενοχή.

β) Αντεφευγί: Διαιρητός ειδικό μέτρο για την εμφάνιση της
απόφασης.

Μπορεί να διαταχθεί προχρηματογράφηση (μη οριστική
απόφαση)

γ) ε) Συνέπεια επιμεριστικής: αναβάλλεται

222ΚΠολλ

Δεδικασμένο δεν αναβάλλεται αλλά απορρίπτεται

Το απαράδεκτο είναι προσωρινό (υπό αναθεώρηση
αίρεση)

Κράταω δέχω: η επιμεριστική ελέγχεται αναγκαστικά

Τα διαδικαστικά δεν ελέγχονται αναγκαστικά

Η αναβολή δεν ελέγχεται αναγκαστικά

Η ειδικότητα δεν ελέγχεται αναγκαστικά

Το οντολογικό/πραγματικό δεν ελέγχεται αναγκαστικά

Ο ΑΠ ελέγχει τα νομικά γυμνάσια

Οι αόριστες νομικές ενοχές ελέγχονται αναγκαστικά

Διαφορετικά ευρήματα του Διασώτηρα
Έχουμε διαδικαστικό ζήτημα (αναβολή). Δεν ελέγχεται
αναγκαστικά.

56292 INOΛΔ

⇒ 932AK

αποζημιωση για υλική βλάβη και ψυχική οδύνη
Ελέγχεται αναγκαστικά??

Ψυχική οδύνη: αφορά νομική έννοια

ακριβή ορία: περιορισμένος έλεγχος

Είναι και νομικό και πραγματικό το 932AK.

Ελέγχονται οι τεράστιες αποζημιώσεις με βάση την
αρχή της αναλογικότητας.

Το 932 δεν είναι πλήρης αορίστη έννοια. Αν ήταν,
θα είχε πλήρη αναγκαστικό έλεγχο.

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΘΕΜΑ 1ο

2/3/2023 Φλώρινα

1. [Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ με αίτημα την καταδίκη τους εις ολόκληρον στην καταβολή ποσού 300.000 ευρώ λόγω αδιοπραξίας. Ο Β με τις προτάσεις του ισχυρίσθηκε ότι αποκλειστικά υπαίτιος της ζημίας είναι ο ίδιος ο Α, ενώ ο Γ ερημοδίκησε. Το δικαστήριο, συνεπεία της ερημοδικίας του Γ έκανε δεκτή την αγωγή και ως προς τους δύο εναγομένους. Η απόφαση δημοσιεύθηκε 20-06-2020. Κανένας από τους διαδίκους δεν επέδωσε την απόφαση.]
2. [Ο Β άσκησε έφεση κατά του Α παραπονούμενος για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων λόγω της οποίας κρίθηκε αποκλειστικά υπαίτιος της ζημίας και, επικουρικά, προέβαλε τον ισχυρισμό ότι ο Α είναι συνυπαίτιος κατά ποσοστό τουλάχιστον 70%. Το Εφετείο δέχθηκε ως εν μέρει βάσιμο τον ισχυρισμό του Β και ως εκ τούτου μείωσε το ποσό της αποζημίωσης κατά 30%. Ο Α θεωρεί ότι το Εφετείο δεν αξιολόγησε ορθά τα αποδεικτικά μέσα, συγκεκριμένα ότι αξιολόγησε ως πιο αξιόπιστη την ένορκη βεβαίωση που προσκόμισε ο Β προς απόδειξη του ισχυρισμού του για την συνυπαιτιότητα σε σύγκριση με την έκθεση του τεχνικού συμβούλου που ο ίδιος (ο Α) προσκόμισε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, το περιεχόμενο της οποίας παραμόρφωσε, και σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση κατά της απόφασης για τον λόγο αυτόν.]
4. [Ο Α στις 10-06-2022, επιδίδει αυτήν στον Γ, ο οποίος ασκεί έφεση στις 27.06.2022.] Στη συνέχεια ο Α επιδίδει στον Γ επιταγή προς εκτέλεση και επιβάλλει κατάσχεση σε ακίνητό του.
5. [Ο Α με εκτελεστό τίτλο την απόφαση του Εφετείου επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β και κατάσχει εις χείρας του εργοδότη του Ε την απαίτηση των μισθών του.]

Ερωτάται: 1) Είναι ορθή η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως προς τον Β; 2) Προβλήθηκε παραδεκτά στο Εφετείο από τον Β ο ισχυρισμός περί συνυπαιτιότητας; 3) Είναι νόμιμος ο λόγος για τον οποίο ο Β σκέφτεται να ασκήσει αναίρεση; Θα μπορούσε να θεμελιωθεί άλλος λόγος αναίρεσης; 4) Είναι παραδεκτή η έφεση που ασκήθηκε από τον Γ; 5) Με ποιο ένδικο βοήθημα, για ποιο λόγο και εντός ποιας προθεσμίας μπορεί να αμυνθεί ο Γ κατά της επισπευδόμενης εναντίον του διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης; 6) Νομιμοποιείται ο Ε να ζητήσει ακύρωση της επιβληθείσας εις χείρας του αναγκαστικής κατάσχεσης;

ΘΕΜΑ 2ο

27/4/2023

Ο εργαζόμενος Α ασκεί κατά του εργοδότη του Β αγωγή με την οποία ζητεί α) να αναγνωρισθεί ότι ο Β άσκησε καταχρηστικά το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης εργασίας και β) να καταδικασθεί ο Β να αποδέχεται τις υπηρεσίες του και γ) να του καταβάλει το ποσόν των 30.000 ευρώ για μισθούς υπερημερίας και το ποσόν των 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω προσβολής της προσωπικότητάς του. Ο Β εμφανίσθηκε κατά τη συζήτηση και ζήτησε μόνο αναβολή, η οποία δεν έγινε δεκτή. Η υπόθεση συζητήθηκε και το δικαστήριο έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή του Α, δέχθηκε το υπό α) αγωγικό αίτημα, το υπό β) αγωγικό αίτημα και στην περίπτωση που ο Β δεν συμμορφωθεί τον καταδίκασε σε χρηματική ποινή 20.000 ευρώ, επιπλέον δε καταδίκασε τον Β στην καταβολή του ποσού των 15.000 ευρώ για μισθούς υπερημερίας και στο ποσό των 1.500 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

Ο Β άσκησε ανακοπή ερημοδικίας επικαλούμενος ότι την ημέρα της δικασίμου είχαν απεργία τα μέσα μαζικής μεταφοράς και επιπλέον ο δικηγόρος του αντιδίκου του Α τον είχε διαβεβαιώσει ότι δεν θα συζητήσει την υπόθεση. Παράλληλα, άσκησε έφεση κατά της απόφασης επικαλούμενος ως λόγο της μη εμφάνισής του αιφνίδια και σοβαρή ασθένεια της κόρης του, την οποία συνόδευσε στο νοσοκομείο.

Έφεση κατά της απόφασης άσκησε και ο Α παραπονούμενος γιατί το πρωτοβάθμιο δικαστήριο του επιδίκασε 15.000 ευρώ για μισθούς υπερημερίας. Δύο μήνες πριν από την ορισθείσα συζήτηση της έφεσής του ο Α κατέθεσε πρόσθετους λόγους ισχυριζόμενος ότι κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας το πρωτοβάθμιο δικαστήριο του επιδίκασε μόνον 1.500 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση.

Την παραμονή της δικασίμου στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ο Β κατέθεσε δήλωση παράστασης κατά το άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, ενώ παραστάθηκε ο Α, ο οποίος αρνήθηκε τα περιεχόμενα στον λόγο έφεσης πραγματικά περιστατικά και ζήτησε την απόρριψή της. Το δικαστήριο δικάζοντας κατ'αντιμωλίαν των διαδικών απέρριψε την έφεση του Β ως ουσία αβάσιμη.

Κατά τη συζήτηση της ανακοπής ερημοδικίας του ο Β ερημοδίκησε και η ανακοπή απορρίφθηκε λόγω της ερημοδικίας του.

Ερωτάται: 1) Είναι βάσιμοι οι λόγοι ανακοπής ερημοδικίας του Β; 2) Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή ερημοδικίας του Β ενόψει της ερημοδικίας του κατά τη συζήτηση αυτής; Επιτρέπεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής; 3) Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς την κατ'αντιμωλίαν συζήτηση της έφεσης του Β; Αν η απάντηση είναι αρνητική, θεμελιώνεται λόγος αναιρέσεως για το σφάλμα αυτό; 4) Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο καλώς εξήτασε τη βασιμότητα του λόγου εφέσεως του Β; 5) Παραδεκτώς ασκούνται οι πρόσθετοι λόγοι από τον Α; 6) Αν και μετά την τελεσιδικία της απόφασης που καταδίκασε τον Β να αποδεχθεί τις υπηρεσίες του εργαζομένου Α, αυτός εξακολουθεί να αρνείται με ποια μέσα μπορεί να εκτελεσθεί η απόφαση εναντίον του;

27/4/2023

Τριανταφύλλω

Θέμα 2^ο

(βλ. φωτοτυπία)

→ αγωγή που υπάρχει στη διαδικασία των εργατικών διαφορών (ειδίκες διαδικασίες)

Δικαίωμα καταγγελίας: Διαδικαστικό δικαίωμα

Γιατί ένα αναγκαστικό αγωγή?

→ Δεν επηρεάζεται η διαφορά με την αγωγή. Η διαφορά έγινε εξώδευση με την καταγγελία. Το αναγκαστικό δικαίωμα ουσιαστική των τριών των διατάξεων. Εδώ, πρέπει να διαπιστωθεί αν η διαφορά έγινε νόμιμη

Β: κατά αναβολή ⇒ βύθισμα κατ' αμετακλήτως ή ερμηνεία
280 §2 κ.ΠολΔ
Ο Β ερμηνεύεται
του Β??

αποφάσι του δικαστηρίου: δεχόμε το α)
δεχόμε το β)

15.000 (μισθός υπερμίσθωση)

1.500 (χρηματική ικανοποίηση)

Β: ερμηνεύεται

271 κ.ΠολΔ

§2: προήκουσε η νομική κλίση

§3: συνέπεια της ερμηνείας

Οι πραγματικοί ιστορικοί του ενόχου θεωρούνται
απολογούμενοι *

Είναι ορθή η απόφαση του δικαστηρίου? *

Σχετικά με το γ' αγωγή αίτημα → ομόλογα έχει
πλήρη αποδεδειγμένη δύναμη, το δικαστήριο δεσμεύεται
Είπρε να επιδικάσει τις 30.000 που ζητούσε
Σχετικά με την απόφασή για υλική βλάβη → το δικα-
στήριο δεν δεσμεύεται από την ομόλογα του ενό-
χου. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας
ο δικαστής μπορεί να επιδικάσει εύλογη χρηματική
παραβολή. (σύμφωνα με διάταξη του συντακτικού
δικαίου).

1) Β: ανακοπή εφημερίδας 501 κπλΔ → επιτρέπεται αγωγή
απέρχια ΗΜΚΑ → λόγος ανωτέρας βίας?

Δεν συνιστά λόγο ανωτέρας βίας

Η έννοια είναι ίδια με την έννοια του
αναπόφευκτου θανάτου, → απρόβλεπτο και
απόλυτο γεγονός που δεν μπορεί να το προβλέψει
ακόμα και με μέτρα της άμεσης επέμβασης. (αφορά
νομική έννοια → έχει εφευρισθεί από την νομολογία)

2ος λόγος ανακοπής → λόγος ανωτέρας βίας?

Η υπερφόρτωση του Α ήταν οφίον βλαβερή και. Ήταν
κακοκαιρία.

Ποια είναι η άμεση επίδραση? Να παραστείν στο
δικαστήριο, και να πω για την κακοκαιρία υπερφόρτωση
του Α.

Οι λόγοι ανακοπής είναι αβάσιμοι.

2)

Β: άδικη και έφευ

Οι προσερχείς έφευς και ανακοινός ερμηνείας
τρέχουν παράλληλα,

503 κΠολΔ: πρόσωμα ανακοινός ερμηνείας

518 κΠολΔ: πρόσωμα έφευς

έφευ

↳ 30 μέρες πρόσωμα

} είναι αναγκαίο εύδοκο
μέσο

Ανακοινός ερμηνείας $\Rightarrow$ Δεν αναστέλλει του πρόσωμα
της άδικης έφευς

↳ 15 μέρες πρόσωμα

Αν γίνει δέσει η ανακοινός και εμφανιστεί η αποφεύ
τότε η έφευ θα απορριφθεί ως απορριφτεί κακή η
έφευ δεν έχει ενταχθεί είναι αίνεο αντικείμενο.

Η έφευ άδικη επικαίρεται σε περίπτωση που απορριφθεί
η ανακοινός ερμηνείας.

Επιτρέπεται η επικαίρετη άδικη διαδικαστική πράξη?

ΔΕΝ επιτρέπεται αυτή.

(πρόσωμα
δικαστική
προστασία)

ΟΜΟΣ επιτρέπεται η εύδοκαστική αίτηση. Αφορά την
δικαστική διαδικασία.

Ο Β επικαίρεται στον έφευ έναν λόγο ανωτέρας
βίος. Είναι παράδεχτος?

Οχι.

Οι λόγοι έφευς αφορούν τις πλημμελίες της αποφεύ.

Ο λόγος αυτός έπρεπε να χρησιμοποιηθεί στον ανακοινός
ερμηνείας ως λόγος ανωτέρας βίος.

Η απόφαση έδωσε βάση των αμοιβαίων ισχυρισμών.
528€ ποσό

5) Α: άκυρο έφευ

2 μήνες πριν τη σύσταση κατέθεσε πρόσβαση λόγους
52092€ ποσό (πως ασκείται ο πρόσβαση λόγος)

Αναγκάως συνεκόμω τα κεφάλαια των πρόσβαση
λόγων με τα κεφάλαια της απόφασης που έχουν
πρόσβαση με την έφευ.

Κεφάλαιο: ανεπάρκεια άκυρο παροχής δικαστικής προστασίας
Πρέπει τα κεφάλαια να πηγάζουν από την ίδια ιστορία
και νομική αιτία.

Εν προκειμένω, τα κεφάλαια δεν είναι αναγκάως
συνεκόμω. Δεν υπάρχει ταυτότητα νομικής βάσης (η
νμάδα είναι ανεπάρκεια ως προς αυτό.)

3) 24292€ ποσό → δίδωται παράβαση

52492€ ποσό } η σύσταση είναι
528€ ποσό } πρόσβαση (υποχρεωτικά)

Το δικαστήριο εξέφραζε διαζόντας και αντίκωλο των
διοδικών.

2) Ο Β ερμωδίκη (έκρινε την αναγωγή ερμωδίας)

507€ ποσό → το δικαστήριο απορρίπτει την αναγωγή
Επηρεάζεται 2η αναγωγή?

Όχι, δεν επηρεάζεται, εφαρμόζεται αναλόγως το

514knots (όπου αβανς των ενδίκων μέσων).

Στην αναφορά εφημερίδας δεν υπάρχει συνδυασμός διατάξεων με το 514knots.

ΟΜΩΣ: το 514knots αφορά την ίδια απόφαση.

Εφαρμόζεται το 514knots με αναφορά δικαίου (δεν μπορεί να αβανς συνέντευξη ανακοίνωση εφημερίδας, πρέπει να πετύχουν τελεωδυνία).

3) (συνέντευξη)

Εγείρεται λόγος αναιρετικής

(δικασθεί με απορριπτικό, έπρεπε να δικασθεί έγκαιρα του Β)

55996knots

4) Η έφεση του Β απορρίπτεται ως ασυία αβανς.

Ο λόγος έφεσης είναι απορριπτικός. (Τι πρέπει να έλεγε το δικαστήριο).

Η έφεση απορρίπτεται παράρτητο και εμπρόθεσμα.
(ΑΝ ΉΤΑΝ ΑΝΑΙΡΕΣΗ/ΑΝΑΦΗΛΗΣΗ
Έπρεπε να απορριφθεί ως αβανς.)

Καταρχήν, δεν έχω απορριπτικούς λόγους στην έφεση.

Όταν η έφεση δεν παρέχει κανένα λόγο πρέπει να απορριφθεί ως απορριπτική.

Ο συγκεκριμένος λόγος ανωτέρως βίας δεν συνιστά λόγο έφεσης $\Rightarrow$ ανιστορία λόγου έφεσης $\Rightarrow$ απορριπτική έφεση ως απορριπτική.

Το 2ο βασικό δικαστήριο δεν έπρεπε να εγείρει την βασιμότητα του λόγου έφεσης του Β.

6) 946 EΠΟΔΔ → αυτοπροσώπων επιχείρηση πράγος

Ο εργοδότης πρέπει να εκφράσει ευνομορφαικώς προς
των εισφορών. Η απόφαση εξαρτάται του καταδίκας.

946 EΠΟΔΔ } Διαφέρει ως προς

947 EΠΟΔΔ } τον τρόπο της επέλευσης

4/5/2023

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥ (ΚΛΙΜΑΚΙΟ Μ-Ω)
 Γ. Ορφανίδης / Φλ. Τριαντάφυλλου

Αθήνα, 24/06/2019

Θέμα 1^ο

Ο Α άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο αγωγή κατά των Β και Γ με αίτημα την καταδίκη τους εις ολόκληρον σε καταβολή αποζημίωσης λόγω αδικοππραξίας. Οι εναγόμενοι προσεπικάλεσαν την ασφαλιστική εταιρεία Ε, στην οποία είχαν ασφαλισθεί για ευθύνη τους από αδικοππραξία, ζητώντας συγχρόνως να τους αποζημιώσει σε περίπτωση παραδοχής της ανωτέρω αγωγής. Ο Β κατέθεσε νόμιμα και εμπρόθεσμα προτάσεις, και αρνήθηκε τους περιεχόμενους στην αγωγή πραγματικούς ισχυρισμούς, ενώ ο Γ ερημοδίκησε. Η Ε παρέστη νομίμως στη δίκη, αρνήθηκε ότι έχει υποχρέωση να αποζημιώσει τους Β και Γ σε περίπτωση ήττας τους και ζήτησε την απόρριψη της προσεπίκλησης. Το δικαστήριο θεώρησε ομολογημένους τους ισχυρισμούς ενάγοντος και από τους δύο διαδίκους (Β και Γ), έκανε δεκτή την αγωγή και την προσεπίκληση και κήρυξε την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστή. Ο Α επέδωσε στην Ε αντίγραφο του απογράφου της απόφασης με επιταγή για εκτέλεση και η Ε κατέβαλε το ποσό της επιταγής.

Στη συνέχεια η Ε άσκησε έφεση κατά των Α, Β και Γ, ισχυριζόμενη ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένα δέχθηκε την προσεπίκληση και, επικουρικά, ότι αυτό έσφαλε κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων και γι' αυτό ζήτησε την απόρριψη της αγωγής του Α ως ουσία αβάσιμης. Ο Α ισχυρίσθηκε ότι η έφεση της Ε είναι απαράδεκτη μετά τη συμμόρφωση της με την πρωτοβάθμια απόφαση. Έφεση άσκησε και ο Β ισχυριζόμενος για πρώτη φορά στο Εφετείο ότι η αγωγή έπρεπε να απορριφθεί ως αόριστη και, επικουρικά, προέβαλε ως λόγο την εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων. Ο Γ άσκησε, επίσης, έφεση, με την οποία ισχυρίσθηκε ότι συνυπαίτιος κατά ποσοστό 70% στην πρόκληση της ζημίας είναι ο ενάγων Α.

Το Εφετείο δέχθηκε την έφεση του Β και απέρριψε την αγωγή ως αόριστη την δε προσεπίκληση την απέρριψε ως άνευ αντικειμένου. Ο Β σκέπτεται να ασκήσει αναίρεση κατά της απόφασης του Εφετείου, γιατί δεν απέρριψε την αγωγή ως ουσία αβάσιμη.

Ερωτάται : 1) Είναι ορθή η κρίση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου περί ομολογίας από τους Β και Γ των περιεχομένων στην αγωγή ισχυρισμών ; 2) Είναι παραδεκτή η έφεση της Ε ως προς το στοιχείο της νομιμοποίησης ; Παράδεκτως η Ε ζητεί στο Εφετείο την απόρριψη της αγωγής του Α ; 3) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός που προέβαλε ο Α προς αντίκρουση της έφεσης της Ε ; 4) Παραδεκτως προβάλλεται από τον Γ ο ισχυρισμός περί συνυπαιτιότητας ; 5) Ενόψει της απόρριψης της αγωγής του Α ως αόριστης, έχει έννομο συμφέρον ο Β να ασκήσει αναίρεση ; 6) Με ποιο δικονομικό τρόπο μπορεί η Ε να αναζητήσει το ποσό που κατέβαλε στον Α;

Θέμα 2^ο

I. Η ανώνυμη εταιρεία Α με πωλήσεις ανά τον κόσμο προμήθευε επί έτη με ηλεκτρονικές συσκευές την ομόρρυθμη εταιρεία (ΟΕ) Β με μερική πίστωση του τιμήματος. Την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της είχε εγγυηθεί ο Γ (ΑΚ847). Όπως συνηθίζεται στις εμπορικές συναλλαγές, τα συμβαλλόμενα μέρη ανά τακτά χρονικά διαστήματα προέβαιναν σε εκκαθάριση των οικονομικών τους σχέσεων με την εξαγωγή ενός χρεωστικού υπολοίπου που αναγνώριζε εγγράφως η Β (ΑΚ 873). Στα έτη της κρίσεως η Β αντιμετώπισε δυσκολίες με αδυναμία εκπλήρωσεως των υποχρεώσεων της και αποκτήσεως νέων προϊόντων.

II. Αλληπάλληλες συμφωνίες για τη διευθέτηση των υποχρεώσεων της Β προς την Α δεν κατέστη δυνατόν να τηρηθούν. Κατόπιν τούτου η Α άσκησε στο αρμόδιο δικαστήριο αγωγή κατά της Β, του εγγυητή Γ και του ομορρύθμου εταίρου Δ που κατά νόμο ευθύνεται απεριορίστως και εις ολόκληρον για τις υποχρεώσεις της ΟΕ. Με την αγωγή ζητήθηκε η καταβολή του ποσού των 138.500€ από διαδοχικές συμβάσεις πωλήσεως. Στη δίκη

ομοδυνα

κατέθεσαν εμπροθέσμως προτάσεις η ενάγουσα Α, η εναγόμενη Β και ο εναγόμενος Γ. Δεν κατέθεσε προτάσεις ο Δ και οι υπήρξε νομότυπη επίδοση της αγωγής προς αυτόν. Με τις προτάσεις η Β αρνήθηκε την ύπαρξη του χρέους με προβολή της ενστάσεως εξοφλήσεως. Ο Γ υποστήριξε ότι η αγωγή ήταν έναντι αυτού απορριπτή ως νόμα αβάσιμη αφού δεν απαντούσε σ' αυτήν ισχυρισμός ότι η εγγύηση δόθηκε εγγράφως με αναφορά και της ημερομηνίας. Πρόβαλε επίσης επικουρικώς σε συμψηφισμό ανταπαιτήσή του ποσού 15.000€ που αφορούσε τόκους για απαίτησή του που είχε προβληθεί επιτυχώς με συμψηφισμό σε άλλη δίκη με ενάγουσα την Α κατ' αυτού και η οποία είχε γίνει δεκτή (η ανταπαιτήση που είχε προβληθεί συμψηφιστικώς) τελεσιδικώς. Η Α με την προσθήκη - αντίκρουση των προτάσεων της (237 II) αρνήθηκε την αλήθεια και τη νομική βασιμότητα των ισχυρισμών των Β και Γ. Μεταξύ άλλων υποστήριξε ότι το επίδικο χρέος υφίσταται, δικαιούται εξάλλου το ποσό της αγωγής και με βάση την αφηρημένη αναγνώριση χρέους (ΑΚ873) ενώ για την εγγύηση υποστήριξε ότι το θέμα του τύπου αφορά τον εγγυητή Γ και ως θανειστής δεν είχε υποχρέωση επικλήσεως του με το δικόγραφο της αγωγής. Σε κάθε περίπτωση προσκομίζει το έγγραφο της εγγυήσεως που ανήκει στο αρχείο της (η Α). Υποστήριξε ακόμα ότι δεν υπάρχει ανταπαιτήση του Γ για τους τόκους καθότι το δικαστήριο που είχε κρίνει για την ένσταση συμψηφισμού (του Γ) στην μεταξύ τους δίκη είχε αποφανθεί εσφαλμένως ως προς αυτήν.

III. Το δικαστήριο διαπιστώνει από το περιεχόμενο της αγωγής ότι η επίδικη αξίωση για την καταβολή του τιμήματος των 138.500€ είχε υποπέσει σε παραγραφή. Έλαβαν πάντως χώρα αποδείξεις με παραδεκτό τρόπο από τις οποίες προέκυψε ότι τα πωληθέντα από την Α είχαν πραγματικό ελάττωμα που δικαιολογούσε τη μείωση του τιμήματος κατά 80.000€.

Το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση με την οποία απέρριψε την ένσταση εξοφλήσεως, καταδίκασε την Β και τον Δ στην καταβολή του ποσού των 58.500€ ($138.500 - 80.000$) λόγω της ελαττωματικότητας των προϊόντων. Απέρριψε προσέτι ως απαράδεκτο τον ισχυρισμό της Α για την αφηρημένη αναγνώριση ενώ ως προς τον Γ απέρριψε την αγωγή ως αόριστη λόγω του θέματος του τύπου. Η απόφαση κηρύχθηκε παραδεκτως προσωρινώς εκτελεστή.

IV. Η Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση κατά της Β με την τήρηση της νόμιμης προδικασίας. Επέβαλε κατάσχεση σε εμπορεύματα στο χώρο της Β που ανήκαν όμως κατά κυριότητα στην ΣΤ η οποία είχε προβεί στην πώληση με επιφύλαξη κυριότητας (ΑΚ532). Η ΣΤ το πληροφορήθηκε αυτό, φρονεί όμως ότι δεν κινδυνεύει το δικαίωμά της. Παράλληλα η Α επέβαλε κατάσχεση εις χείρας του πιστωτικού ιδρύματος Π για τυχόν απαιτήσεις της Β. Το πιστωτικό ίδρυμα προέβη σε καταφατική δήλωση για το ποσό των 10.000€.

V. Κατά της αποφάσεως άσκησαν έφεση όλα τα διάδικα μέρη. Μεταξύ άλλων, ο ερημοδικασθείς Δ ισχυρίσθηκε με την έφεση ότι εσφαλμένως το δικαστήριο δεν απέρριψε την αγωγή λόγω παραγραφής και σε κάθε περίπτωση προβάλλει τώρα τον σχετικό ισχυρισμό ως λόγο εφέσεως.

Ερωτάται : ~~1~~ Ορθώς έκρινε το δικαστήριο με την επιδίκαση στην Α του ποσού των 58.500€ ; ~~2~~ Πως αξιολογείτε τους ισχυρισμούς των Α και Γ ως προς την εγγύηση (το θέμα του τύπου και της ημερομηνίας) ; Ορθώς έκρινε το δικαστήριο ; ~~3~~ Παραδεκτως απέρριψε το δικαστήριο τον ισχυρισμό της Α για την αφηρημένη αναγνώριση χρέους ; ~~4~~ Πως αξιολογείτε τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς των Α και Γ για την ανταπαιτήση από τους τόκους και οι δεν ασχολήθηκε το δικαστήριο με το θέμα αυτό ; ~~5~~ Πως αξιολογείτε τους ισχυρισμούς του Δ σε σχέση με την παραγραφή ; ~~6~~ Είναι ορθή η νομική αξιολόγηση της ΣΤ, ότι δηλαδή δεν κινδυνεύει το δικαίωμα της ; ~~7~~ Τι συνέπειες επάγεται η καταφατική δήλωση του πιστωτικού ιδρύματος ;

Οι απαντήσεις πρέπει να είναι οι δυνατόν περιεκτικές και σε κάθε περίπτωση αιτιολογημένες.

Από τα δύο θέματα θα πρέπει να απαντηθεί το ένα. Επιτρέπονται ασχολίαστοι κώδικες.

Αν εκπονήθηκε εργασία θα πρέπει να αναφερθεί το θέμα της και ο καθηγητής στον οποίο παραδόθηκε. Τυχόν ρήτρες θα πρέπει να αναγράφονται σε εμφανές σημείο. Τα κινητά τηλέφωνα θα πρέπει να είναι απενεργοποιημένα.

Καλή Επιτυχία!

ΘΕΜΑ 2^ο

1) Α: 138.500€

αποδείξεις: 80.000

Δικαστήριο: 58.500€

αγωγή: αγωγή και ισχυρισμοί βάσει (και αργότερα)

Το γεγονός προκύπτει από τις αποδείξεις. Δεν προκύπτει από τον δικό του.

559971000 } Δεν είναι ορθός το δικαστήριο
10681024 } (επιτακτικό σύστημα)

2) Τύπος: δημοσιωτικό (κρατικός) ^{δημοσιωτικό νόμος αδειάζει υπέρ: αναγράφει}
ο ένοχος (βάσει επιτακτικού)
υπερφορτωμένος: Δεν είναι νομικά κοινός
δημοσιωτικός: Το επιτακτικό ο ένοχος, το δεν έχω
αγωγή

3) Αναγράφει → μεταβολή της ισχύουσας βάσης

^{SOS}
^{Δίκτυο}
^{πρόσβαση} 4) ανασταίνεται η αρχική λειτουργία του δικαστηρίου
προκύπτει από την έγκριση δικαστηρίου

5) 5271000 6 SOS
αναγκαστική ομόνοια (ΟΕ- ομόνοια εταιρείας)
γνώση έγκρισης

6) 1036AK (ταύρος συνιστά παρτίδα κυρίως)

7) κατασκευή εις χείρας τρίτου
9361000
9381000Δ

25/5/2023

Προαγωγή 1

B } απλοί ομόδικοι
Γ

α) 517ΚΠολΔ, 74ΚΠολΔ, 7531ΚΠολΔ

απλή ομόδικια => Δεν χρειάζεται να γίνει όλων των ομόδικων

51632 => Έχει δικαίωμα ο Α να αρνηθεί εφεση ΑΠΠΑ
Εκπρόθεσμη
απορρίπτεται ο υποβληθείς του Β ως νόμιμος αθέσιμος

δ) Περιουσιακή ζημία => εφεση Β (εάν τελεσθεί η προαγωγή)
Περιουσιακή ζημία => επιδικάσε λιγότερο νόμιμο είναι ο Β δεν το ζητάει ο Α χειροτερεύει της

Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ και ζήτησε να υποχρεωθούν οι τελευταίοι να του καταβάλουν α) το ποσό των 50.000 ευρώ ως περιουσιακή ζημία από αδικοπραξία λόγω σωματικής βλάβης που του προξένησαν οι Β και Γ σε σχετική συμπλοκή τους και β) το ποσό των 20.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε εν μέρει την αγωγή και υποχρέωσε τους Β και Γ με προσωρινώς εκτελεστή απόφαση να καταβάλουν εις ολόκληρον στον Α το ποσό των 20.000 ευρώ για τη ζημία και το ποσό των 5000 ευρώ για την ηθική βλάβη. Ο Α επέδωσε την απόφαση στον Β στις 20-3-2013 και ο Β άσκησε έφεση στις 25-3-2013 επικαλούμενος εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων ως προς το κεφάλαιο της περιουσιακής ζημίας του Α. Έφεση άσκησε και ο Α στις 20-4-2013 την οποίαν έστρεψε μόνον κατά του Β και ζήτησε να εξαφανιστεί η απόφαση λόγω εσφαλμένης εκτίμησης των αποδείξεων και να γίνει εξ ολοκλήρου δεκτή η αγωγή του. Έφεση άσκησε και ο Γ στις 22-4-2013 και ζήτησε να εξαφανιστεί η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, λόγω κακής εκτίμησης των αποδείξεων και να απορριφθεί η αγωγή του Α. Ο Β ισχυρίστηκε ότι η έφεση του Α είναι απαράδεκτη, διότι δεν έχει στραφεί και κατά του Γ. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την έφεση του Γ ως εκπρόθεσμη, ενώ δέχθηκε εν μέρει την έφεση του Β και συνακόλουθα την αγωγή του Α και υποχρέωσε τους Β και Γ να καταβάλουν στον Α το ποσό των 10.000 ευρώ ως περιουσιακή ζημία και το ποσό των 3000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Ο Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β με βάση την ως άνω απόφαση. Ο Β άσκησε ανακοπή υποστηρίζοντας ότι κακώς επισπεύδεται εκτέλεση εναντίον του, διότι έχει ήδη ασκήσει αναίρεση κατά της ως άνω απόφασης του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου και αίτηση αναστολής εκτέλεσης της απόφασης, η οποία εκκρεμεί στον Αρειο Πάγο και σε κάθε περίπτωση ο Α είναι συνυπαίτιος κατά 60% στην πρόκληση της σωματικής του βλάβης και την περιουσιακή του ζημία. Στη συνέχεια επειδή ο Α πιστεύει ότι ο Β δεν έχει περιουσία για την ικανοποίηση της απαίτησής του ζητά με αυτοτελή αίτηση να διαταχθεί η προσωπική κράτηση του Β μέχρι 3 μήνες. Ερωτάται : α) Είναι παραδεκτή η έφεση του Α και τι θα αποφασίσει το δικαστήριο ως προς τον ισχυρισμό του Β ; β) Ορθώς απέρριψε την έφεση του Γ το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ; γ) Είναι ορθή η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ως προς την αποδοχή της έφεσης του Β και την εν συνεχεία μερική αποδοχή της αγωγής του Α, όπως αναφέρεται στο πρακτικό ; δ) Είναι νόμιμοι οι ισχυρισμοί του Β που περιέχονται στην ανακοπή ; ε) Είναι νόμιμη η αίτηση για την επιβολή προσωπικής κράτησης του Β ;

β) 51832ΚΠολΔ
Δεν προκύπτει η διετία με επίδομο του Γ
Το δικαστήριο δεν απέρριψε ορθά

Θέως + δεν
το ζητάει
Ζητάει και
μεγαλύτερο
522ΚΠολΔ
53631ΚΠολΔ

55994ΚΠολΔ (λόγος
αναίρεσης)

3) 1) νόμιμοι
λόγος
αναίρεσης

2) με νόμιμοι
επιτάσεις

6 συνυπαίτιοι

330ΚΠολΔ

εάν ο Α δεν το

δικαστήριο

93334ΚΠολΔ

ε) Δεν είναι
νόμιμη η αίτηση
έκτα καταρχήν
η προσωρινή
κράτηση

Πρωτοδικό 2

Ο Α άσκησε κατά του Β αναγνωριστική αγωγή ακυρότητας λόγω εικονικότητας μιας σύμβασης πώλησης ακινήτου που καταρτίστηκε στην Αθήνα ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Η κατάθεση της αγωγής έγινε στις 30-3-2020. Ο Β ισχυρίστηκε νομίμως με τις προτάσεις του ότι (α) το δικαστήριο είναι κατά τόπο αναρμόδιο, διότι είναι κάτοικος Λαμίας, και σε κάθε περίπτωση διότι το ακίνητο κείται στην Κόρινθο, (β) ότι για την απόκτηση δικανικής πεποίθησης από το δικαστήριο ως προς την ιστορική βάση της αγωγής δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη οι προσκομισθείσες από τον Α ένορκες βεβαιώσεις, κατ' εφαρμογή του άρθρου 393 παρ. 2 ΚΠολΔ το οποίο απαγορεύει την απόδειξη κατά του περιεχομένου εγγράφου, όπως εδώ της σύμβασης πώλησης ακινήτου, (γ) ότι εν πάση περιπτώσει η κλήση προς λήψη των ενόρκων βεβαιώσεων δεν αναφέρει τη διεύθυνση της κατοικίας του ενόρκως βεβαιώσαντος. Επί πλέον ο Β κατέθεσε ανταγωγή με αυτοτελές δικόγραφο στο δικαστήριο στις 28-5-2020 και ζήτησε να υποχρεωθεί αυτός να του καταβάλλει το ποσό των 54.000 ευρώ από αδικοπραξία. Ο Α ισχυρίστηκε προς απόκρουση της ανταγωγής του Β ότι (α) το δικαστήριο είναι καθ' ύλη αναρμόδιο, διότι η ανταγωγή υπάγεται λόγω ποσού στην ύλική αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου, (β) ότι σε κάθε περίπτωση η ανταγωγή δεν έχει ασκηθεί εμπροθέσμως, (γ) ότι η ανταγωγή δεν είναι συναφής προς την αγωγή του Α. Ερωτάται: Α) Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο για τους πιο πάνω ισχυρισμούς των Α και Β; β) Αν υποτεθεί ότι η αγωγή απορριφθεί ως αόριστη, τι θα πράξει το δικαστήριο ως προς την ανταγωγή;

A) α) → Δεν είναι το 29 κΠολΔ. αφορά ενώπιό δικαίωμα και όχι εμπράγματο

33 κΠολΔ → Π. Πρωτ Αθηνών

B) νόμος αθέμιτος ο Ιεκυριόκω?

β

γ) 422 §1 κΠολΔ

α) Δωσιδικία ανταγωγής 34 κΠολΔ → ίδιο δικαστήριο

β) 238 κΠολΔ, προθεσμία ανταγωγής: 60 μέρες

γ)

→ απαιτείται

π.χ Η εφόφλου πριν τη δίκη καθυστερεί από το δέδικασμα
Η ενστάση εφόφλου δεν συνιστά λόγο (για την απαίτηση)
Τι μπορεί να προκληθεί παραδεκτό?

Επίθεση αναγκαστικής εκτέλεσης → κοιτάζω ποιος
καλύπτει το δέδικασμα

SOS

Στην αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να αποδείξω με
παρακρημα απόδειξη, → έχω φάτο ή δικαστική ομολογία
Δεν μπορεί να αποδείξω με ενόρκες βεβαιώσεις ή μάρτυρες

Πρακτικό 1

α) $\left. \begin{matrix} \beta \\ \gamma \end{matrix} \right\}$ αλλοι ομόδικοι

Εφεση Α: 20/4/2013

Εφεση Β: 25/3/2013

Επίδοση: 20/3/2013

Η εφεση του Α είναι εκπρόθεσμη. → Δεν είναι παραδεκτή
Απαραδέκτος ο Ισχυρισμός του Β. → αλλοι ομόδικοι

β) κατακρημνιστική προθεσμία → 2ετία
κακώς απέρριψε την εφεση

αναγκαστικοι ομόδικοι : η επίδοσι στον Β ??
στρέφεται έναντι όλων { αλλιώς απαραδέκτο
των ομόδικων } βεβαιώσεις

δ) Εσφαλμένοι ή απόφαση

ε) Ισχυρισμός περί αναιρέσεως:
ισχυρισμός περί συνυπαγωγότητας: 93394, μη νόμιμος ο ισχυρισμός

ε) 1047 κηολΔ
μη νόμιμη η αιτία για προσωρινή κράτηση

Πραγματο 2

α) α) του Β: οχι δωδιδικά ανήκουν, (έχω ενοχικό δικαίωμα, όχι εμπράγματο)
δωδιδικά δικαιολογίας
αβάσιμος ο ισχυρισμός

β) του Β: 393 κηολΔ (ΔΕΝ ΕΠΗΓΗΓΕΙ)
εγκυκλιότητα: μπορεί με ένορκη βεβαίωση
κατά τον κύριο
η εγκυκλιότητα μπορεί με μαρτυρία

γ) του Β: 424 κηολΔ
2 εργαζόμενοι (δεν μετράει η μισθοί της επιδόσεις και η
μισθοί της ελπίδας)
Η διευθύντρια δεν είναι όρος του υποθέτου.

δ) του Α: 34 κηολΔ, δωδιδικά αναγωγής
ίδιο ή καλύτερο
Μπορώ στο Πολύμ Πρωτόδικο

β) τω Α: 238€ ποσό, προέβλεπε: 60 μέρες
ανυπόστατο, δεν επιδόθηκε στον Α, δέχτο επιδόσει και
καταόφθα

γ) τω Α: Δεν απαιτείται η συνόφθα
δέχτο ίδια διαδικασία (ταπειν-ταπειν)

δ) αόριστη αγωγή
η γίνεται με την αγωγή?
(πρώτιστα δέχτο: επιμερίζεται η εκδίκαση)
ομως, η αγωγή θα εξεταστεί από το δικαστήριο
και θα εκδικαστεί λόγω της αποτελεσματικότητας

268€ ποσό

δογματικά είναι αυτοτελής αγωγή η αγωγή

1/6/2023

Πρακτικό (κατάσχεση εις χείρας τρίτου):

Η Α, έχοντας επιδώσει στις 14.6.2018 κατά το συζήτη-
σης Β επιταγή κατω από προσωρινώς εκτελεστική απόφαση
που της επιδικάσε διατροφή 700€ το μήνα, λόγω του
γάμου της με τον Β, επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση
στο μισθό του Β εις χείρας της επιχειρήσεως Γ στην
οποία εργαζόταν, ως τρίτης, επιδίδοντας ε' αυτήν στις
20.6.2018 κατασκευάριο. Ο Β λαμβάνει από την
επιχείρηση Γ ως οποια εργαζόταν 1.500€ το μήνα
ως μισθό. Ερωτάται: α) Είναι εγκυρη η κατάσχεση του
μισθού του Β? β) Έχει ευμενεία για το κύρος της
κατάσχεσης το γεγονός ότι ο Β πριν από την κατάσχεση
είχε ήδη αδικήσει εφέως κατά της εναγμένης του κα-
ταδικαστικής απόφασης? γ) Με ποιον τρόπο μπορεί να
επιχειρηθεί να αμφισβητηθεί των εγκυρότητας και το
κύρος της κατάσχεσης? δ) Η επιχείρηση Γ ως τρίτη
κατά της οποίας επιδικάσθη η κατάσχεση μπορεί να
προσένη παραδέρτα της δύο ανωτέρω ικεταυρήσεις?

Κατάσχεση στα χέρια τρίτου

- Εξωδικαστική διαδικασία
- Έμφαση αναγκαστική εκτέλεση

⇒ Σύστημα πολλών κατασκέσεων → δυνατότητα επανεκκίνησης κατασκέσεων της ίδιας απαίτησης από προθεσπικούς δανειστές ή από τον ίδιο δανειστή για διαφορετικές αξιώσεις.

∇ ότι αναγκαστική δανειστών

- ∇ τήρηση διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης
 - επίδοση επιταγής προς εκτέλεση (924 κΠολΔ)
 - παράδοση προθεσμίας του 926 κΠολΔ

Ο δανειστής πρέπει να έχει ιεραρχημένο τίτλο. Αρχικά και προσωρινώς εκτελείται απόφαση. Οτι όμως προσωρινή διαταγή.

απαίτηση: μπορεί και μεθυστική (προβλεπόμενος του είδους της απαίτησης και του οφέλους)

κατάσχεση: αναφέρεται η υφιστάμενη κατά τον χρόνο επιβολής της της κατάσχεσης παραχωρητική αιτία

2 έννομες σχέσεις (ο καθ' ου η εκτέλεση είναι και δανειστής του τρίτου)

τρίτος: πρόσωπο που επέρχεται λόγω οφέλους έναντι αυτού κατά του οποίου ευεργετοποιείται η κατάσχεση

ακατάσχετο → ότι είναι απαραίτητο για τις ανάγκες
διαβίωσης του καθ' ου υ εγγέλτου

95393,4

98292,3

πως συντηρείται υ καταβάλλει → το καταβάλλει
επίταχί προς εγγέλτου

987κπολΔ

984κπολΔ → συνέπειες

↳ καθ' ου υ εγγέλτου: αναχώρα διόθεως

↳ τρίτος: αναχώρα καταβολής

985κπολΔ → δύνανται τριτα περί ύπαρξης ή μη της
απαίτησης (διαδικαστική πράξη, δεν ακυρώνεται για
ελαττώματα της βάθμους)

986κπολΔ → αναστολή κατά τις δυνάμεις του τρίτου

Δελωσιγόνοια

Κατακλείει εις χείρας τρίτου

- ↳ Έμφυτοι εκτέλεσι
- ↳ Συστήμα νομισματικῶν κατακλείσεων
- ↳ Τίτλους προδικασίας

Διπλή επιδοσι: καθ' α κα τρίτο

Διαχωρικά αρχίζουμε από τον τρίτο

Έχει βιρασία η ημέρα και η ώρα της επιδοσι.

τρίτος: μέσα σε 8 μέρες από την επομένη της επιδοσι
πρέπει να κάνει την δίκην

μη δίκην = αρνητική δίκην

η δίκην γίνεται όταν γραμματεία του εμποδισθέντος

δίκην = νέος εκτελεστός τίτλος → Εκκώρυξι εκ του νόμου

↳ εκ του νόμου εκκώρυξι της απαιτήσεως (ex lege
εκκώρυξι καὶ καταβολή)

- θετική δίκην
- αρνητική δίκην
- μη δίκην

ανωρονή: 933r nov

αυστολή: 938r nov

ανωρονή (του δανεισθέντος): 986r nov

μη δίκην: 30 μέρες + 8 = 38 μέρες

θετική η αρνητική δίκην: 30 μέρες

Αν ο τρίτος δεν κάνει δόνηση, πληρώνει αυτός, έχει
ενοχή.

Είναι γραμμένη διαδικασία $\Rightarrow$ παρουσιάζει μια αβεβαιότητα

Υποχρεωτικά κρατάμε ετήσιες τιμές. (Οχι προωρημένα)
In πράξη ετήσιες: επίδομα κατασκευαστή

Αυτά που κατασκευάζονται, δεν κατασκευάζονται

Τα κέρδη κατασκευάζονται

μικροί: συγκεκριμένη προετοιμία

μικροί: καθαρά: κατασκευάζονται

Δίνει επίδομα: ορος του υποστατού ή του εφώρου? (δες
επιμετώσεις)

κατασκευάζονται δόνηση: τα λεφτά χάνονται

Δεν είναι αυτό κατασκευή, είναι κέρδη κατασκευής,

Δοκίμους: δυνατότητα 9866702Δ

προετοιμία στις ανατολές: κατασκευές και επίδομα

ανατολές: ενδικο βοήθημα

Πρακτικό

982ΚΠολΔ $\Rightarrow$ καταβέβη και αναταβέβη
κέρδυ της ΟΕ: καταβέβη

Πάντα καταβέβη τα κέρδη των εταίρων.
αναρτίβη διατροφής: Δεν καταβέβη

983ΚΠολΔ $\Rightarrow$ Διαδικασία

Επιδόση: όταν τριτο και όταν κατ' αυ η εκτέλεση
δικ. επιμελήτης: είναι όργανο επιδόσης, όχι όργανο
καταβέβης (μονοδική περίπτωση)
Στον τριτο είναι έρεση επιδόσης.

985ΚΠολΔ $\Rightarrow$ δίδωου του τριτο

986ΚΠολΔ $\Rightarrow$ ανατομή

987ΚΠολΔ $\Rightarrow$ πρόβη της καταβέβης

986ΚΠολΔ: είναι η ανατομή του δανηβή

α) Έχει εκτελέζο τίτλο.

700€ Διατροφή

Επιδόση: επιταγή και καταβέβη

Δεν προκύπτει Justitia για το ζυμρο του 926ΚΠολΔ

Εκπρω η καταβέβη

Εκτερέται ως το μισό του μισού (750€ οριο)

700 < 750

β) προσωρινά εκτελείται απόφαση. Δεν αρκεί η απουσία της έφεσης, απαιτείται αίτηση αναβολής του 942 κ.πολ.Δ. Δεν έχει σημασία για το κύρος της καταδίκης.

γ) 933 κ.πολ.Δ → ανακοπή έρευνας απόφαση. Δεν τελεσιδικεί αιρώσου πράξη εκτέλεσης → ανακοπή προσέφυγα: καταθέσει και επίδοσης ενδικο βοήθεια της ανακοπής

δ) Ο τρίτος μπορεί να προσβάλει την μη επίδοσή του καθ' ου η εκτέλεση και το καταδικαστικό αν μηδέν. 987 κ.πολ.Δ

Ο τρίτος δεν προσβάλει ενστάσεις και ισχυρισμούς που αφορούν την εχρηστικότητα και το κύρος της καταδίκης.

Γ: κάτοχος ζώνης περιουσίας δυνάμει ιδίας εξουσίας.

ανακοπή δυνάμει: 986 κ.πολ.Δ (μη δυνάμει: 30 + 8 προσέφυγα: 30 μέτ.)
ανακοπή καθ' ου: 933 κ.πολ.Δ (καταρκτική ισχύουν οι προσέφυγες του 934 κ.πολ.Δ. πρέπει να προηγηθεί της δυνάμει του τρίτου)

Η Α, έχοντας επιδώσει στις 11.6.2018 κατά του συζύγου της Β επιταγή κάτω από προσωρινώς εκτελεστή απόφαση που της επιδίκασε διατροφή 700 ευρώ το μήνα, λόγω του γάμου της με τον Β, επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση στο μισθό του Β εις χείρας της επιχείρησής Γ στην οποία εργαζόταν, ως τρίτης, επιδίδοντας σ' αυτήν στις 20.6.2018 κατασχετήριο. Ο Β λαμβάνει από την επιχείρηση στην οποία εργάζεται 1500 ευρώ το μήνα ως μισθό. Ερωτάται: α) Είναι έγκυρη η κατάσχεση του μισθού του Β ; β) Έχει σημασία για το κύρος της κατασχέσεως το γεγονός ότι ο Β πριν από την κατάσχεση είχε ήδη ασκήσει έφεση κατά της εναντίον του καταδικαστικής αποφάσεως ; γ) Με ποιο τρόπο μπορεί να επιχειρήσει να αμφισβητήσει ο Β την εγκυρότητα της κατάσχεσης και το κύρος της κατάσχεσης; δ) Η επιχείρηση Γ ως τρίτη κατά της οποίας επιβλήθηκε η κατάσχεση μπορεί να προτείνει παραδεκτά τους δύο ανωτέρω ισχυρισμούς ;

Απαντήσεις: α) Ναι είναι έγκυρη η κατάσχεση του μισθού. Η προσωρινά εκτελεστή απόφαση είναι τίτλος εκτελεστός και για την επιβολή αναγκαστικής κατασχέσεως εις χείρας τρίτου, τηρήθηκε η προδικασία του άρθρου 926 παρ. 1 και εφόσον πρόκειται για απαίτηση διατροφής που στηρίζεται στο νόμο, η κατάσχεση εις χείρας τρίτου επιτρέπεται έως το μισό του μισθού, κατ' άρθρο 982 παρ. 2, αφού ληφθούν υπόψη τα ποσά που εισπράττει ο υπόχρεος, το μέγεθος των υποχρεώσεων που του δημιουργεί ο γάμος του για αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών. Εν προκειμένω, ο μηνιαίος μισθός του Β είναι 1500 ευρώ, το ποσό των 700 ευρώ δεν υπερβαίνει το $\frac{1}{2}$. β) Δεν αρκεί ή άσκηση εφέσεως για την αναστολή της εκτελεστότητας εφόσον πρόκειται για προσωρινά εκτελεστή απόφαση. Θα πρέπει να ζητηθεί αναστολή της εκτελεστότητας της αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 912. γ) Με ανακοπή του άρθρου 933. 934 1^α. δ) Η επιχείρηση Γ ως τρίτη κατά της οποίας επιβλήθηκε η κατάσχεση δεν έχει δικαίωμα να προβάλλει ενστάσεις ή γενικότερα ισχυρισμούς για την ακύρωση της κατασχέσεως αναφερόμενους στην εγκυρότητα της κατάσχεσης και το κύρος της, παρά μόνο αν το κατασχετήριο δεν περιέχει τα στοιχεία του άρθρου 983 ή δεν κοινοποιήθηκε σ' εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση (άρθρο 987).